ADO DEN HAAG POST

ADO DEN HAAG POST MAGAZINE **SEPTEMBER 2022**

BO VONK, DE VROUW VAN STAAL

1922: ADO VOOR 'T EERST FINALIST ZILVEREN BAL

WIETZE SMID: 25 JAAR STEM IN HET STADION

INTERVIEW JOOP LANKHAAR

WAAR GAAN WIJ HEEN? EN HOE?

Het is een hele opluchting, dat met de komst van een nieuwe eigenaar ADO Den Haag financieel weer perspectief heeft. Maar welke perspectieven er verder zijn, blijkt – veronderstel ik – blijkt slechts bij zeer weinigen bekend. Ja, we moeten zo snel mogelijk terug naar de Eredivisie. Hoe zeer ik hoop, dat dit gebeurt, ik mis de plannen op welke wijze de droomwens gerealiseerd moet worden. De realiteit van nu lijkt een indicatie, dat waarmaken nog een hele toer wordt.

De opleiding is belangrijk. Dat ontkent niemand, maar is dit terug te zien in daden? Een paar zaken, die ik constateer, roepen vraagtekens op. Finn Dicke, jong en veelbelovend talent, jeugdinternational bovendien. Kan bij Onder 21 spelen, speelde daar vorig seizoen al en sloot aan bij de selectie van de hoofdmacht, waarvoor hij in de laatste wedstrijd van de reguliere competitie zijn basisdebuut maakte. Hij tekende een contract. Maar wat schetst mijn verbazing? Hij wordt uitgeleend aan zusterclub Estoril, waar Finn in eerste instantie bij Onder 23 gaat spelen. Een belangrijke kracht voor ADO Den Haag onder 21 met doorgroeimogelijkheden naar het eerste. Nu kan het gerust zo zijn, dat Estoril onder 23 als de volgende stap in Finns ontwikkeling kan worden beschouwd. Echter, schiet ADO Den Haag daarmee niet in eigen voet?

Een ander merkwaardige ontwikkeling acht ik het uitlenen van Nino Noordanus aan derdedivisionist Excelsior Maassluis. Enkele dagen na het ondertekenen van het contract met ADO Den Haag werd dit bekend gemaakt. En juist bij ADO onder 21 leek hij als fysiek sterke spits een factor van betekenis. Nu is de selectie van Onder 21 behoorlijk omvangrijk te noemen en moeten er door de week oefenwedstrijden worden gespeeld om alle spelers wedstrijdritme te laten behouden. Maar ja, spitsen zijn veelal zeldzaam en die doe je toch niet zo snel weg. En nu Marius van Mil in de ziekenboeg is beland is de spoeling wat spitsen betreft uitermate dun geworden.

Dan rijst de vraag wat de ambities met Onder 21 dan zijn? Als je met het eerste elftal streeft naar terugkeer naar de Eredivisie, dan zou je met Onder 21 toch willen streven naar promotie naar de Tweede Divisie? Dan leen je toch niet je troeven uit? Navraag doen naar motieven levert niets op. Eigenlijk hetzelfde resultaat als bij de plannen voor de club in totaliteit.

Het is onbevredigend je te moeten neerleggen bij de gedachte, dat er geen plan is. En als het er is, dat nauwbetrokkenen dit niet kennen. Mensen informeren betekent in principe mensen motiveren. Daaraan is volgens mij grote behoefte. Antwoord op de vraag, waar we met de club naar toe willen. En hoe wij denken de doelen te bereiken.

Frans Leermakers

Colofon
ADO Den Haag Post
is een uitgave van
HFC ADO Den Haag
September 2022

Adres:
Haags Kwartier 55
2491 BM Den Haag

Redactie:
Glenn Duijzer
Roeland Gelink
Roger Huygen
Marc Klaui
Jan Klijn
Frans Leermakers
Herman Lubsen
Ron Triep
Danny Verbaan

Vaste medewerker:
Raymond Arkesteijn
(De Fotoschilder)

Grafische vormgeving:
Studio Blanco Haug

Foto's en illustraties:
ADO Den Haag
ADO Den Haag in de
Maatschappij
ADO Den Haag Vrouwen
Angelo Blankespoor
Marc Klaui
Frans Leermakers
KNVB Media
Herman Lubsen
Eric de Wit

Uit archieven van:
Willem Bitter
Jan Klijn
Frans Leermakers

INTERVIEW JOOP LANKHAAR

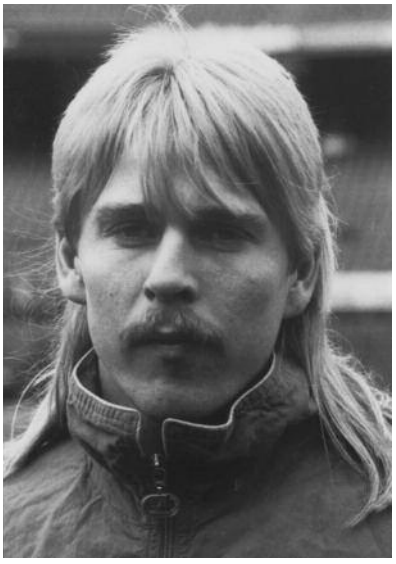

‘IK BEN NIET IN DEN HAAG GEBOREN, MAAR IK VOEL MIJ WEL HAGENEES’

ER ZITTEN MAAR LIEFST **12.702 DAGEN** TUSSEN DE INTERLAND VAN 16 DECEMBER 1987; GRIEKENLAND – NEDERLAND (0-3) OP RHODOS EN 25 SEPTEMBER 2012; NEDERLAND – BELGIË IN AMSTERDAM. BIJNA **35 JAAR GELEDEN** WAS HET VOOR HET LAATST DAT ER EEN SPELER VAN ADO DEN HAAG (DESTIJDS NOG FC DEN HAAG) IN HET NEDERLANDS ELFTAL UITKWAM. JOOP LANKHAAR WAS TOEN NET DRIE MAANDEN, 21 JAAR EN SPEELDE IN DE **ORANJE-DEFENSIE** MET RONALD KOEMAN, SJAAK TROOST EN ADRI VAN TIGGELEN.

Weinig mensen weten dat Joop Lankhaar al zeven dagen eerder deel uitmaakte van de Oranje-selectie tijdens de thuiswedstrijd in de Amsterdamse De Meer. Daar werd de wedstrijd tegen Cyprus (4-0) overgespeeld, nadat er bij de eerdere ontmoeting in De Rotterdamse Kuip een bom op het veld was ontploft. ‘Iedereen herinnert zich die wedstrijd op Rhodos, maar dan zeg ik altijd dat ik ook een wedstrijd als wissel op de bank heb gezeten. Toen vroor het volgens mij -6 of -7 graden en die wedstrijd was ook nog eens zonder publiek. Het stond toen 3- of 4-0 en ik vroeg aan Rinus Michels of ik nog mocht invallen. Al was het maar een minuut. Na de wedstrijd kwam Michels naar mij toe en zei hij dat hij mij niet liet invallen vanwege de omstandigheden. Het veld was zo hard en meer van die bla, bla. Het maakte mij niet uit hoe de omstandigheden waren. Ik wilde gewoon in actie komen.’

In het grote Oranje (staande links) vlak voor de EK-kwalificatie-interland tegen Griekenland op Rhodos.

De Griekse voetbalbond was boos dat de wedstrijd tegen Cyprus opnieuw was vastgesteld. De Grieken wilden dat Nederland de wedstrijd reglementair met 0-3 verloor. De wedstrijd werd ongeldig verklaard en vervolgens overgespeeld op Rhodos. Voor 5.500 toeschouwers in het knusse Diagoras-stadion won Oranje met 0-3.

In Zeist ter voorbereiding op een interland met bondscoach Rinus Michels en de ‘biljarters’ Wim Kieft en Erwin Koeman.

Hagenees Joop Lankhaar kwam de gehele wedstrijd in actie. ‘Het was perfect. Ik mocht vanaf het begin starten en was enorm nerveus. Misschien ook wel logisch bij je eerste interland en dan ook nog eens tussen grote namen zoals Hans Van Breukelen, Aron Winter, John Bosman en John van ’t Schip. Ik had voorafgaand in Zeist natuurlijk al met deze jongens getraind en toen was Ruud Gullit er ook nog bij. Die speelde Cyprus wel, maar tegen Griekenland niet mee.’

In de basis tegen Griekenland stonden vier spelers van PSV, drie van Ajax en één van Anderlecht, Feyenoord, en de debutanten Hendrie Krüzen (FC Den Bosch) en Joop Lankhaar (ADO Den Haag). Van aanpassingsproblemen had Lankhaar geen last. ‘Ik werd heel goed binnen de selectie opgevangen door met name Hans van Breukelen en Arnold Mühren. Die pikten dat direct op en daardoor voelde ik mij prettig binnen de selectie. Ik sliep samen met Ronald Koeman op de kamer. Dat was zo’n toffe gozer, die pakte mij bij de hand en stelde mij op mijn gemak. Hij was natuurlijk ook jong begonnen en dacht waarschijnlijk: een jonge debutant en dan zeker van een kleine club, die kent niemand. Dat was ook zo, ondanks dat ik wel tegen de meesten had gevoetbald. Ik was

blij hoe Koeman mij begeleidde. Ik moest wel aardig aanpoten, want het was een ander niveau dan bij FC Den Haag. Ik speelde ineens met Koeman, Gullit en Vanenburg en dat was wel een level hoger dan ik was gewend. Ik kon mij gelukkig redelijk staande houden.'

De geboren Alphenaar heeft slechts twee wedstrijden bij de Oranje-selectie gezeten, maar hield er wel een goede vriend aan over. 'Ik kom Adri van Tiggelaar nog regelmatig tegen op de velden. Adri is scout bij Sparta en ik bezoek ook wedstrijden buiten de regio. Dan praten we even bij en op verjaardagen hebben we contact. Dat is de enige speler van destijds die ik nog zie. De rest is eigenlijk allemaal naar het buitenland vertrokken.'

In 1987 was de wereld nog gevrijwaard van social media of mobiele telefoon. Uitnodigingen werden voor het natio-

Duel met Marco van Basten onder toeziend oog van 'meester' Martin Jol.

nale team nog op de ouderwetse manier overgebracht. 'Ik moest na de training bij Rob Baan op kantoor komen, omdat hij nieuws had voor mij. Ik had toen geen flauw vermoeden wat het zou kunnen zijn. Je bent geselecteerd voor het Nederlandse elftal. Ik zat destijds wel bij Jong Oranje en dan verbleven we op hetzelfde moment als het echte Oranje op Zeist. Als Michels dan wat wilde uitproberen, speelde we met Jong Oranje tegen het echte Oranje. Dat ging volgens mij altijd wel lekker. Daar zal de basis hebben gelegen voor mijn uitverkiezing. Ik sprak daar ook regelmatig met Nol de Ruiter of Rinus Michels.' Of de Haagse verdediger niet aan een geintje dacht toen trainer Baan het hem vertelde? ,,Nee eigenlijk niet, want Rob Baan was enorm serieus en zou dat nooit doen. Het was een enorme verrassing dat ik werd uitgenodigd.'

Na de zomer van 1988, waarin het Nederlands elftal Europees kampioen werd, vertrok Lankhaar na vier seizoenen uit Den Haag. ,Achteraf gezien ben ik in die zomer naar België vertrokken en daardoor uit beeld geraakt. Ik kon ook bij ADO Den Haag voor twee jaar bijtekenen. Met wat ik heb bereikt als speler ben ik echt heel blij mee. Eigenlijk had ik misschien wel een jaartje langer in Den Haag moeten blijven. Er waren ook clubs uit Nederland geïnteresseerd, zoals Roda JC en Sparta. Die interesse werd eigenlijk nooit echt concreet. Ik heb toen nog vier weken bij FC Den Haag meegetraind onder Co Adriaanse en daarna kwam Racing Mechelen. Ik kon daar vier, vijf keer meer verdienen dan bij FC Den Haag. Ook kreeg ik nog een flinke som tekengeld. Mijn keuze was dus wel snel gemaakt. Hoewel ik bij Racing Mechelen ook tegen degradatie moest voetballen. Gelukkig kwam halverwege het seizoen Ben Wijnstekers nog en hebben we ons gehandhaafd.'

Tijdens zijn periode bij FC Den Haag heeft Lankhaar zowel in de Eerste Divisie als in de Eredivisie gespeeld. 'Het was voor mij wel weer iets nieuws. Ik had in Nederland alle stadions wel gezien, dan is het veranderen van ambiance ook wel eens goed. België had nieuwe, maar ook veel hele oude stadions. Dat was dat van Racing Mechelen ook. Ik heb daar vijf enorm gezellige jaren meegemaakt. Die had ik eigenlijk niet willen missen. Ik heb daarna nog twee seizoenen bij Lierse SK gespeeld. Dat was toch wel heel anders, heel zakelijk, minder gezellig. Maar sportief ging ik er toen wel weer een stap op vooruit. Lierse SK speelde toen op het hoogste niveau.'

Zal het aan het feit hebben gelegen dat Joop Lankhaar bij dergelijke, later in sportief verval geraakte clubs heeft gespeeld of is het toeval? ADO Den Haag verkeerde afgelopen seizoen in financiële problemen. Racing Mechelen is zich aan het terugvechten uit de onderste regionen van het Belgische amateurvoetbal en speelt dit seizoen in de Tweede Afdeling. Lierse SK is in 2017 failliet gegaan en speelt nu in de Eerste Klasse B onder de naam Lierse Kempenzonen. 'We hebben het dan wel over meer dan 30 jaar geleden. Er is zoveel gebeurd in die tijd bij deze clubs. Er vallen gewoon clubs om door financieel wanbeleid, meer uitgeven dan er binnenkomt. Dat doet wel pijn, zeker als het ADO Den Haag betreft. De club is nu wel weer op de weg omhoog, maar ze is er lang nog niet. Lierse is gefuseerd en Mechelen speelt bij de amateurs. Die volg ik nog steeds via facebook. Ik heb

ook nog altijd met enkele mensen uit Mechelen contact. Met Lierse heb ik niets, behalve dat ze tegen elkaar hebben gespeeld voor de beker.'

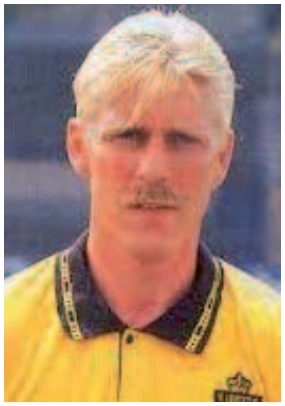

Joop Lankhaar in het shirt van Lierse SK

Lankhaar is nooit uitgekomen op nieuwjaarsdag voor de oud-internationals. ,,Ik ben op mijn 31ste afgekeurd, vanwege mijn knie. Ik lag voor de derde keer op de operatietafel en de chirurg begreep niet dat ik met die knie nog voetbalde. Bij FC Dordrecht trainde ik niet meer, maar speelde nog wel mijn wedstrijden. Ik liet cortizoninjecties in mijn knie zetten om zonder pijn te spelen. Die knie is nu helemaal verrot. Er zit geen kraakbeen meer in, het is nu bot op bot. Ik stel de operatie no zo lang mogelijk uit, maar ik verwacht binnen tien jaar een kunstknie. Ik kan nu helemaal niets meer, als ik 10 ballen schiet kan ik 's nachts niet meer slapen van de pijn. Dat is wel jammer, want ik begreep van Michel Adam dat hij pas afgelopen jaar is gestopt met voetballen bij WIK. Ik kan nu alleen wandelen en een beetje fietsen, verder niets.'

Naast de herinneringen aan beide wedstrijden in Oranje heeft Lankhaar ook de nodige tastbare herinneringen aan zijn uitverkiezingen. 'Ik heb de elftalfoto van de wedstijd in Griekenland ingelijst op de logeerkamer staan. Verder heb ik mijn Oranjeshirts van beide wedstrijden bewaard en natuurlijk het haasje dat je krijgt na je debuut. Die ga ik nooit wegdoen. Er kwam wel een Griek naar mij toe om te ruilen, maar het was mijn debuut en dat ging dus niet gebeuren. Met gebarentaal heb ik dat toen duidelijk gemaakt.'

Het is de vraag of er ooit een opvolger voor Joop Lankhaar komt. In het huidige voetbal zijn er bijna geen spelers meer die meerdere seizoenen bij dezelfde club spelen. En mocht je al een international in je jeugdopleiding hebben, wordt deze zeker door een grotere club aangetrokken. 'Er is mij vaker gevraagd of er een nieuwe speler van ADO Den Haag in het Nederlands elftal komt te spelen. Ik kan niet in de toekomst kijken, maar ik denk dat ik het nooit mee zal maken. Zolang ADO Den Haag in de Keuken Kampioen Divisie speelt, gaat het nooit gebeuren. En als je promoveert moet je bij de top vijf spelen, wil je hier ooit nog kans op maken. Ik hoop het wel mee te maken. Het is goed voor de club, maar ik ben er bang voor.'

De voormalige verdediger is nog regelmatig in het stadion te vinden bij thuiswedstrijden van ADO Den Haag. De laatste keer was tijdens de herdenking van het overlijden van teamgenoot Ron de Roode. 'Ik was de zaterdag ervoor nog samen met Marco van Alphen naar de begrafenis geweest. Het doet wat met je. Ik kende Ronnie al vanaf mijn 17 e, we gingen altijd samen naar FC Den Haag om te trainen. Daarna heb ik altijd contact gehouden met hem. We wisten dat hij ziek was, maar dat het zo snel zou gaan, hadden we niet verwacht. Ik weet dat hij was uitgenodigd in de ADO Legends Lounge, maar hij ging niet. Misschien ook een beetje uit schaamte en emotioneel was het ook heel zwaar. Je weet dat je ziek bent en niet meer beter wordt. Je weet alleen niet wanneer het daadwerkelijk gebeurt. Ronnie heeft de pech gehad dat er juist bij hem complicaties optraden, anders was hij er gewoon nog geweest. Alles is zo vergankelijk. Er zitten misschien 200 mensen op de tribune, die weten wie Ronnie de Roode was en wie Joop Lankhaar is. De rest kent ons niet, zo snel gaat vandaag de dag.'

Het team van FC Den Haag dat in 1986 ongeslagen kampioen werd, bestond nog merendeels uit clubvoetballers. Door het geld dat er nu in het voetbal rondgaat, is het bijna niet meer mogelijk om clubvoetballer te worden. ,,Vroeger bleef je zeker langer bij een club. Ronnie is volgens mij ook acht jaar bij de club gebleven, Marco zal er niet ver vandaan zitten. Als spelers nu een tientje meer kunnen verdienen zijn ze weg. En dat logo maar kussen, maar als er een dag later iemand komt die meer betaalt, zijn ze weg. Clubliefde is er niet meer, dat is wel jammer. Aan de andere kant snap ik het wel. Je bent anders dief van je eigen portemonnee. Ik ben nog steeds een ADO Den Haag-supporter. Eens een Hagenees, altijd Hagenees. Ik ben dan niet in Den Haag geboren, maar ik voel mij wel Hagenees.'

Glenn Duijzer

LOOPBAAN IN CIJFERS

Geboren: 12 september 1966 in Alphen aan den Rijn

Spelersloopbaan:
Begonnen in de jeugd van ARC

Als prof:
1984-1988 FC Den Haag
1988-1993 Racing Club Mechelen
1993-1995 Lierse SK
1955-1999 FC Dordrecht

Vertegenwoordigende elftallen
UEFA-jeugd (Nederland onder 19)
Jong Oranje 7x
Oranje 1x

Aantal wedstrijden voor FC Den Haag

Doelpunten voor FC Den Haag
09-08-1986 De Sleutels-FC Den Haag 1-4
(oefenduel, 1 doelpunt)
23-08-1987 DS'79-FC Den Haag 0-3
(competitie, 1 doelpunt)

Als trainer/hoofd opleidingen
1999-2004 FC Dordrecht (jeugd)
2004-2005 FC Dordrecht (hoofdtrainer a.i.)
2006-2007 SV Bodegraven
2011-2014 DoCoS
2014-2017 Alphen onder 19
2017-2019 Alphia (hoofd opleidingen)
2019-heden Alphen
(eerst Onder 19, daarna technisch jeugdcoördinator)

Als speler van Racing Mechelen (middelste rij links). In de voorste rij zit Ben Wijnstekers (ex-Feyenoord en -Oranje) derde van links.

Joop Lankhaar (voorste rij, zich al licht oprichtend) in 2020 voor de huldiging van het FC Den Haag, dat in 1985-1986 ongeslagen kampioen werd van de Eerste divisie.

MEDEDELINGEN

LEDENVERGADERING EN LEDENRAADOP **31 OKTOBER**

De Algemene Ledenraad en aansluitend de vergadering van de Ledenraad van HFC ADO Den Haag staan voor maandag 31 oktober op de agenda. Eén van de belangrijkste punten, dat ook de orde komt, zijn de nieuwe statuten. De vergaderingen vinden plaats in het B!ngoal Stadion. Het tijdstip van aanvang is 19.30 uur.

LEX SCHOENMAKER 75 JAAR

Lex Schoenmaker vierde op 22 augustus het heuglijke feit, dat hij 75 jaar werd. De oud-speler en -trainer en tegenwoordig ambassadeur verbleef op de dag, dat hij de driekwart eeuw bereikte, in het ziekenhuis. Overigens was dit verblijf van korte duur en mocht hij thuis toch de nodige kaarsen op de verjaardagstaart uitblazen.
En het gaat inmiddels weer goed met hem en bezocht al weer de thuiswedstrijden van het eerste elftal.

Maartje Looijen (links), Cato (rechts) en Anne Sellies (midden)

SPEELSTERS ZETTEN **HANDTEKENING**

Maartje Looijen, Anne Selies en Cato Pijnacker Hordijk ondertekenden onlangs een contract, dat hen tot aan zomer 2024 aan ADO Den Haag Vrouwen bindt. Maartje Looijen is inmiddels zeven seizoenen bij de geelgroene formatie. Ondanks veelvuldig en duurzaam blessureleed vindt zij toch de moed er weer tegenaan te gaan. Anne Selies is inmiddels drie jaar verbonden aan ADO Den Haag.
Cato Pijnacker Hordijk tekende haar eerste contract. Zij komt over van het beloftenteam.
Ook Laura Dankelman en Wendy Balfoort voorzagen voor het eerst een contract van hun handtekening. Ook zij komen voort uit het beloftenteam.

VOOR BEKER NAAR **EXCELSIOR'31**

Het lot koppelde ADO Den Haag voor de strijd om de KNVB-beker aan Excelsior'31.
De Derdedivisionist uit Rijssen heeft al een bekerronde achter de rug. Zij versloeg OSS'20 met 1-2. De ontmoeting in Overijssel vindt plaats op 18 oktober om 20.00 uur. Overigens bezocht ADO Den Haag al eens eerder in bekerverband Excelsior'31. Dat was op 21 september 2010. ADO won toen met 0-2 door doelpunten van Lex Immers en Dmitry Bulykin.

CASTELEN EN JANMAAT OP **WALL OF FAME**

Rond de Nations League-interland Nederland-België kregen oud-spelers van ADO Den Haag een eerbetoon voor hun inzet voor het Nederlands Elftal. De KNVB zette in dit kader Romeo Castelen (10 interlands, foto) en onze huidige technisch manager Daryl Janmaat (34 caps) in het zonnetje. Bovendien vinden zij voortaan hun naam terug op de Wall of Fame op de KNVB Campus in Zeist. Gefeliciteerd, heren!

NOG EEN NIEUWELING: **AMIR ABSALEM**

De laatste nieuweling in de selectie van ADO Den Haag was Amir Absalem. De 25-jarige verdediger kwam transfervrij over van Roda JC. In de jeugd kwam de in Capelle aan den IJssel geboren speler uit voor Swift Boys, Excelsior en Sparta. Daarna ging hij spelen voor Jong FC Groningen, kwam vervolgens in het eerste elftal van de noordelijke club. Via een jaar bij Almere City FC kwam hij terecht bij Roda JC. Inmiddels heeft Absalem zijn debuut voor het eerste elftal van ADO Den Haag gemaakt. Eerst als invaller, vervolgens als basisspeler. Dit, omdat Boy Kemper was geblesseerd aan de achillespees, daaraan is geopereerd en voorlopig nog moet revalideren.

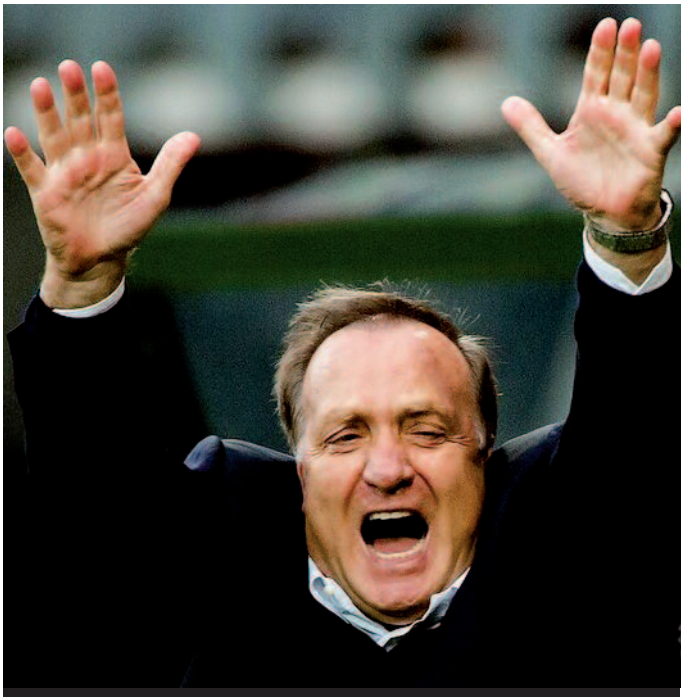

OOK DICK ADVOCAAT ***75***

Na Lex Schoenmaker bereikte Dick Advocaat de leeftijd van 75 jaar. Op 27 september was het zo ver. Na een lange profspelersloopbaan van 18 jaar volgde een zo waar nog langere en nog meer gevarieerde trainerscarrière van ruim 34 jaar. Momenteel is hij – geheel ongebruikelijk – zonder club of baan als bondscoach en dus PensionADO! Alle gelegenheid dus om zijn jubileum geheel in eigen kring te vieren. Dick, hartelijk gefeliciteerd, En uiteraard nog vele jaren...

VROUWENINTERLAND IN **B!NGOAL STADION**

Het B!ngoal Stadion herbergt op 11 oktober een heuse interland. Het betreft een oefen-ontmoeting tussen de nationale vrouwenteam van Nederland en Noorwegen. Beide landen hebben zich geplaatst voor het WK 2023, dat plaatsvindt in Australië en Nieuw-Zeeland. De meiden van bondscoach Andries Jonker trappen tegen de Noorsen af om 20.00 uur.

RESERVEROL, TOCH FEEST

Barbara Lorsheyd zat tweemaal op de bank bij de Oranje Leeuwinnen. Eerst op 2 september in Zwolle tijdens de oefeninterland tegen Schotland in het Mac3Park Stadion, waar met 2-1 werd gewonnen. Op 6 september kon de doelvrouwe van ADO Den Haag als reserve feest vieren, omdat de Oranje Leeuwinnen in extremis met 1-0 wonnen van IJsland. Daardoor plaatsten zij zich voor het eindtoernooi om de wereldtitel dat volgend jaar plaatsvindt in Australië en Nieuw-Zeeland.

ACTIEF IN **ORANJE ONDER 19**

Louise van Oosten en Jill van den Einde waren begin deze maand actief voor Oranje onder 19. Beide speelsters van ADO Den Haag Vrouwen traden op 3 september in Genk aan tegen België. In de in 1-1 geëindigde interland kwamen als invalsters in het veld. Op 6 september, toen de Oranje-beloften in Venray aantraden tegen Italië, stonden zij in de basis. De Italiaansen wonnen met 1-2. In oktober doet Oranje onder 19 mee aan het EK-kwalificatietoernooi in Griekenland. Behalve het gastland zijn Turkije en Zweden de tegenstanders.

OVERLEDEN

Trieste berichten bereikten ons over het overlijden van oud-speler Ron de Roode (57) en oud-hoofd-consul en -scheidsrechter van de KNVB Piet Molier (83). Elders in deze ADO Den Haag Post wordt nader ingegaan op hun betekenis voor ADO Den Haag en de voetbalwereld.

LIZ RIJSBERGEN 4E OP WK ONDER 19 IN COSTA RICA

De Oranje Leeuwinnen onder 20 eindigden op het WK in Costa Rica op de vierde plaats. Spanje versperde de Oranje-meiden (onder wie ADO's Liz Rijsbergen) de weg naar de eindstrijd door in de halve finale met 2-1 te kloppen. In de strijd om de derde en vierde plaats verloor het jonge Oranje met 4-1 van Brazilië. Spanje legde beslag op de wereldtitel door Japan in de finale met 3-1 te verslaan.

MARIO BILATE EXTRA SPITS

Eerst nog in het roodwit van Jong Sparta tegen ADO Den Haag onder 21, enkele dagen later in het geelgroen. Trainer Dirk Kuijt kreeg in Mario Bilate een extra aanvaller. De 31-jarige in Moskou geboren speler (Russische moeder, Ethiopische vader, sinds zijn negende in Nederland) tekende een contract voor het lopende seizoen. Tot de C-junioren speelde hij bij Sparta, daarna koos hij voor XerxesDZB en keerde vervolgens terug bij Sparta. Dundee United was zijn volgende club. Daar kreeg hij langdurig te maken met blessures. Bilate keerde terug naar Nederland en speelde vervolgens voor FC Den Bosch, Emmen, RKC Waalwijk (waarmee hij promoveerde naar de Eredivisie) en NAC. Dit seizoen onderhield hij zijn conditie door mee te trainen bij Sparta.
Op 16 augustus deed Bilate mee bij Jong Sparta in de oefenwedstrijd tegen ADO Den Haag onder 21 op

De Aftrap. Enkele dagen later ondertekende hij een overeenkomst met ADO Den Haag, samen met technisch manager Daryl Janmaat, met wie Bilarte als speler van NAC in de nacompetitie nog tégen elkaar speelden.

FINN DICKE UITGELEEND AAN ESTORIL

Finn Dicke, die onlangs een nieuw contract ondertekende met ADO Den Haag, is uitgeleend aan Estoril Praia. De jeugdinternational gaat in Portugal in eerste instantie opdoen bij Estoril onder 23. Bij ADO Den Haag kwam hij dit seizoen uit voor Onder 21 en trainde voornamelijk bij de eerste selectie.
In de laatste wedstrijd van de vorige competitie maakte hij uit tegen Emmen zijn debuut in ADO Den Haag 1.

JAN REURINGS COÖRDINATOR OPLEIDINGSTEAMS VROUWEN

Jan Reurings is aangesteld als coördinator van de opleidingsteams van ADO Den Haag Vrouwen. Hij is een oude bekende binnen ADO. Hij was er actief als jeugdspeler en later als trainer van de ADO-amateurs. In zijn actieve spelersloopbaan speelde hij ook voor Full Speed, DHC, RVC, Olympia, Roodenburg en OLIVEO. Bij de KNVB hield hij zich bezig met de ontwikkeling van trainerscursussen en was verantwoordelijk voor het docentenbeleid van de KNVB Academie. Ook fungeerde hij als coach van Nederland onder 16 en had diverse andere nationale en districtselecties onder zijn hoede. Veel vruchtbaar werk en succes toegewenst, Jan!

ELANO YEGEN SLUIT WEER AAN

Na driekwart seizoen te zijn uitgeleend aan MVV heeft Elano Yegen zich weer aangesloten bij ADO Den Haag onder 21. Hij wilde na zijn Maastrichtse periode naar een Turkse club, maar door een verloren arbitragezaak ging dit voornemen niet door. De verdediger was met ADO Den Haag in conflict over al dan niet transfervrije overstap. De arbitragezaak stelde hem in het ongelijk. Elano traint en speelt inmiddels bij de formatie van trainer Giovanni Franken.

Sky Heesen tekent en maakt opwachting bij Nederlands jeugdelftal onder 17.

SKY HEESEN EN MAIKEY HOUWAART **EERSTE CONTRACT**

Twee spelers van ADO Den Haag onder 17 tekenden onlangs hun eerste contract. Deze zijn spits Maikey Houwaart en verdediger Sky Heesen. De laatste is de zoon van ADO's oud-speler Dirk Heesen. Inmiddels werd Sky Heesen geselecteerd voor Oranje onder 17 en maakte daar ook al met succes zijn debuut. Op 21 september speelde het met 1-1 gelijk tegen Ierland. Twee dagen later won het jonge Oranje met 3-0 van de Ieren en Sky Heesen opende met een ferme kopbal uit een hoekschop de score. En daarmee was hij intens blij. De interlands werden gespeeld op het complex van EGS'20 in het nabij Grave gelegen Escharen.

Maikey Houwaart

SACHA KOMLJENOVIC ACHTERSTE KRUISBAND

De pechduivel stortte zich op 3 september op Sacha Komljenovic. Tijdens de eerste competitiewedstrijd van ADO Den Haag onder 21 bij Almere City FC raakte de jonge middenvelder geblesseerd. Naar het zich liet aanzien niet ernstig, maar uiteindelijk bleek de achterste kruisbrand van zijn knie te zijn beschadigd. En daar kun je lang mee uit de running zijn. Triest, juist op het moment dat hij hard bezig was steeds dichter te komen bij een basisplaats in het eerste elftal. Alle sterkte toegewenst en een voorspoedig herstel!

BOY KEMPER OPERATIE AAN ACHILLESPEES

Inmiddels is Boy Kemper geopereerd aan zijn al lang opspelende klachten aan de achillespees en presenteerde zich al op de tribune bij PEC Zwolle-ADO Den Haag. Aan spelen komt hij voorlopig nog niet toe. Eerst dient hij het revalidatieproces te volgen. De kwetsuur stamt uit de tijd, dat hij nog uitkwam voor Jong Ajax. Hij dacht, dat de blessure wel vanzelf over zou gaan en wilde per se naar ADO Den Haag, toen het nog in de Eredivisie uitkwam. Ook toen tobde hij met een zeurende pijn, maar bleef toch spelen. En ook vorig seizoen, toen ADO Den Haag in de Keuken Kampioen Divisie zo lekker draaide wenste hij niet te capituleren. En ook tijdens het lopende seizoen was de pijn niet weg met een operatie en tijdelijk op non actief als resultaat. Sterkte en beterschap!

MARIUS VAN MIL IN ZIEKENBOEG

Marius van Mil is opnieuw langdurig uitgeschakeld. Was hij afgelopen seizoen door knieproblemen lang op non actief, in het nog tamelijk verse nieuwe seizoen kampt de spits van Onder 21 en vaste klant in de selectie bij ADO Den Haag 1 opnieuw met dit euvel. Ditmaal volgt een operatie, die hem van deze fysieke malheur moet verlossen. En de revalidatie gaat ook de nodige tijd in beslag nemen. Hoe dan ook, een voorspoedig en algeheel herstel toegewenst.

ÖZDER ÖCZAN: STAGE VOOR NEDERLAND ONDER 16

Özder Öczan kreeg een eervolle uitnodiging voor het Nederlands elftal onder 16. Hij mocht op stage op de KNVB Campus in Zeist. Bij goed gevolg kan hij in de toekomst meer invitaties verwachten en mogelijk debuteren in het shirt van Oranje.

Links Sem Hillebrand, Cecilio Rust, Rechts Bas Roeten.

DRIE INVITATIES SELECTIEWEDSTRIJD **ORANJE ONDER 15**

Sem Hillebrand, Cecilio Rust en Bas Roeten ontvingen een invitatie voor een selectiewedstrijd van het Nederlands elftal onder 15. De proeve van bekwaamheid vond plaats op 27 september. De KNVB Campus in Zeist was de plaats van handeling. Hopelijk krijgt dit duel een vervolg in de vorm van een echt debuut in het Oranje-shirt.

SHAHAJ GESELECTEERD VOOR ALBANIË ONDER 21

Fabian Shahaj is geselecteerd voor Albanië onder 21. Dat team speelde op 23 en 25 september tegen respectievelijk Noord-Macedonië en Kroatië. Beide duels speelden zich af in Kroatië. Shahaj raakte op 16 augustus tijdens het oefenduel ADO Den Haag onder 21-Jong Sparta geblesseerd aan de enkel. Daarom stond hij enige tijd op non actief, maar leek op tijd fit om zich aan te sluiten bij de Albanese beloftenselectie.

KILIAN NIKIEMA OP REIS MET BURKINA FASO

Doelman Kilian Nikiema vloog tijdens de interlandbreak in de laatste anderhalve week van september weer eens uit voor Burkina Faso. De Étalons (de Hengsten) speelden oefeninterlands tegen Congo-Kinshasja (23 september) en tegen de Comoren (27 september).

WEER ONDERSCHEIDING **SARINA WIEGMAN**

Voormalig trainer/coach van de ADO Den Haag Vrouwen, Sarina Wiegman, is weer eens onderscheiden. Zij is uitgeroepen tot de beste Europese Vrouwencoach van het jaar. Niet vreemd, want onder haar hoede legde het Engelse nationale vrouwenteam beslag op de Europese titel.
Een titel, die de Engelse Lionesses overnamen van de Oranje Leeuwinnen. Deze werden in 2017 Europa's beste, uitgerekend onder leiding van Sarina Wiegman. Voor de meest recente onderscheiding waren behalve Sarina Wiegman ook Martina Voss-Tecklenburg (Duitsland) en Sonia Bompastor (Olympique Lyon) genomineerd. Hartelijk gefeliciteerd, Sarina!

HERINNERING AAN... RON DE ROODE

DE **KLEINE BLONDE VLEUGELFLITSER** MET MATJE IS NIET MEER…

HOEWEL AL GERUIME TIJD BEKEND WAS, DAT HET MET DE GEZONDHEID VAN RON DE ROODE NIET BEST WAS, KWAM HET BERICHT VAN ZIJN OVERLIJDEN TOCH ONVERWACHT. SLECHTS 57 JAAR MOCHT DE KLEINE BLONDE VLEUGELFLITSER MET MATJE VAN HET FC DEN HAAG IN DE JAREN TACHTIG WORDEN.

Bescheiden buiten het veld, binnen de lijnen een brutaaltje en voor niemand bang. Zelfs niet voor harde verdedigers van naam en faam. Met zijn leuke looks, korte passeerbewegingen, scherpe voorzetten, assists en doelpunten was de geboren Leidenaar populair bij de Haagse aanhang.

Ron de Roode werd gescout bij Roodenburg, de voornaame Leidse amateurclub van weleer. Met Alfons Groenendijk, René Stam (hij studeerde destijds in Leiden met de toenmalige kroonprins Willem-Alexander als studiegenoot) Marco van Alphen en Ron van de Wetering (die vrijwel uitsluitend in het tweede elftal speelde) vormde Ron de Roode de Leidse enclave van FC Den Haag. Zij reden ook vele jaren door de week naar de trainingen in het Zuiderpark en terug naar Leiden. Zij carpoolden dus al, toen het woord nog moest worden uitgevonden.

Vrijwel direct na zijn komst naar het Zuiderpark veroverde Ron de Roode een plek in het eerste elftal van toenmalige trainer Cor van der Hart. Deze nam – toen aan het einde van het seizoen 1981-1982 de degradatie uit de Eredivisie aanstaande leek – een volgens velen in een voorbarig stadium het rigoureuze besluit routiniers niet meer op te stellen en plaats in te ruimen voor gretige jongelingen. Alfons Groenendijk en Edwin Purvis profiteerden daar als eersten van. In het eerste seizoen in de Eerste divisie kwam Ron de Roode als zeventienjarige daar bij. Jeugdigheid speelde het FC Den Haag aanvankelijk parten bij het streven het Eredivisieschap zo snel mogelijk te heroveren. Na Cor van der Hart werd Rob Baan trainer bij de Haagse club. Aanvankelijk ontbrak steeds een schakel om terug te keren naar het hoogste niveau.

De financiële impulsen dankzij voorzitter Dé Stoop maakten de terugkeer van via Bayern München, FC Twente, West Bromwich Albion en Coventry City ervaren international Martin Jol naar het Zuiderpark mogelijk. Later kwamen er onder anderen Heini Otto en Remco Boere bij. Vooral aan de laatste kon Ron de Roode zijn voorzetten op doelmatige wijze kwijt. Het leidde ook tot een seizoen (1985-1986), waarin FC Den Haag ongeslagen kampioen werd van de Eerste divisie en dus op overtuigende wijze het Eredivisieschap heroverde. Boere werd met 28 treffers topscorer van de Eerste divisie, een positie die hij moest delen met Peter van Velzen van RKC Waalwijk. De productie van Ron de Roode in dat glorieuze seizoen mocht er ook zijn. In de 33 duels die hij speelde, maakte hij zestien treffers. Een persoonlijk hoogtepunt beleefde Ron de Roode op

Ron de Roode (voorste rij, derde van rechts) met de selectie van FC Den Haag in 1985-1986.

22 februari 1987 in de Rotterdamse Kuip. FC Den Haag versloeg in de derde ronde van de strijd om de KNVB-beker Feyenoord na verlenging met 1-2. Ron de Roode bracht de openingstreffer op zijn naam en ontpopte zich in de 115e minuut als matchwinner. Hiermee bleek een belangrijke horde te zijn genomen op weg naar de finale tegen Ajax. De eindstrijd werd gespeeld in het Zuiderpark onder zeer ingrijpende veiligheidsmaatregelen, omdat enkele malen eerder de competitiewedstrijd tussen beide clubs was gestaakt. Ron de Roode maakte de bekerfinale mee als invaller. In de 68e minuut verving hij Remco Boere. FC Den Haag verweerde zich kranig tegen de Amsterdammers en Cor Lems leek in een belangrijke fase de winnende treffer op zijn schoen te hebben. Het draaide uit op een verlenging, waarin Ajax met name door Marco van Basten de zege (4-2) en de beker naar zich toe trok.

Voor FC Den Haag speelde Ron de Roode tussen 1982 en 1989 177 competitiewedstrijden, waarin hij 53 keer scoorde. Verder kwam hij tot 23 bekeroptredens, die lardeerde met acht treffers. Verder kwam hij uit in vier Europa-Cupwedstrijden (Ujpest Dozsa en Young Boys in 1987), waarin hij een keer scoorde.
In de zomer van 1989 vertrok Ron de Roode naar Willem II. In Tilburg slaagde hij er niet in het niveau te bereiken, dat hij kende bij FC Den Haag. Daarvoor ondervond hij op den duur ook te grote concurrentie. Na twee seizoenen stapte Ron de Roode over naar Telstar, waar hij vier seizoenen een aardige rol van betekenis kon spelen.
Tot bij hem teelbalkanker werd geconstateerd. Hij genas ervan, werkte aan zijn rentree op het veld, maar die zou van korte duur zijn. Zo kwam al op bijna dertigjarige leeftijd een einde aan zijn actieve voetballoopbaan.
Hij richtte zich vervolgens op het trainerschap, dat hij bij LFC, Stompwijk'92, de A1-jeugd van UVS, DoCos en Meerburg in de praktijk uitoefende. Overdag werkte hij bij de Gamma. Ron bracht het voetbalvirus ook over op zijn zoon Ron junior, die uitkwam voor onder meer FC Boshuizen, heel kort bij Noordwijk en nu speelt voor SV Voorschoten'92.
Vrij van medische zorgen is Ron de Roode de laatste jaren niet geweest. De laatste tijd kwamen er signalen, dat het echt niet goed ging met hem. Ron had in vele wedstrijden gestreden en gewonnen, maar in de laatste moest hij zich helaas gewonnen geven. Op veel te jonge leeftijd…

Dank Ron. Wij hebben genoten van je spel, je inzet, je doelpunten en je successen. Zij staan bij vele Haagse voetballiefhebbers in het geheugen gegrift. Daarom zal je ook nooit worden vergeten.
Ons medeleven gaat uit naar Rons familie, die wij heel veel sterkte toewensen bij het verwerken van het verdriet over het grote verlies.

HERINNERING AAN... PIET MOLIER

EEN BESCHEIDEN MAN, DIE WEL LIET ZIEN DAT HIJ ER WAS

OP DE LEEFTIJD VAN 83 JAAR OVERLEED OP 9 SEPTEMBER PIET MOLIER. WEER ONTVIEL HET VOETBAL EEN GROOT DIENAAR. PIET MOLIER WAS SCHEIDSRECHTER EN LATER HOOFDCONSUL VAN DE KNVB AFDELING DEN HAAG.

Hij was een bescheiden man, die pas op de voorgrond trad als de situatie er naar was. Altijd had hij het belang van het voetbal voor ogen, altijd was hij bereid tot het geven van advies. Door weer en wind trok hij erop uit in de tijd toen consuls op weekenddagen in alle vroegte de velden keurden. Als opvolgeer van de legendarische hoofdconsul Jan van Noort voerde hij vanaf 1982 het leger consuls aan en stond ook aan de basis van de voor toen geldende snelle berichtgeving over het al dan niet doorgaan van wedstrijden via de afkeuringslijsten met ponsgaatjes, die voor het raam van de sigarenwinkeliers werden gehangen. Teletekst, sociale media waren toen nog niet aan de orde.

Aan het begin van elke nieuwe competitie deden hij en zijn mannen de inspectie van de complexen waar werd gevoetbald. Hij was ook de coördinator en stimulator van de trainerscursussen, die in de Haagse regio werden gehouden. Hij voorzag die opleiding van extra dimensie door bekenden uit de omgeving van het voetbal uit te nodigen voor een inleiding en discussie vanuit hun invalshoeken. De trainerscursussen kregen er een veelzijdiger inhoud door en waren daardoor aangenamer om ze te volgen.

Piet Molier was een man, die er altijd was als er iets in de voetbalwereld stond te gebeuren. En stelde zich daarbij steeds bescheiden op, maar liet zien dat hij er wel was. En zich soms ook (kritisch) liet horen. Voetbal was zijn leven, zijn leven stond in dienst van het voetbal.

Dank Piet, voor alles wat je hebt gedaan en betekend voor het voetbal, de Haagse voetbalwereld in het bijzonder.

Ons medeleven gaat uit naar zijn nabestaanden, die wij alle kracht toewensen het verdriet over het grote verlies te verwerken.

‘BLITZERS’ VAN VROEGÂH NU STRALENDE STERREN **WALKING FOOTBALL**

Zij gingen als een speer, inmiddels decennia geleden. Zij zijn van tijd tot tijd nog actief, met walking football. En daarmee hebben zij meer moeite dan toen zij sprintjes moesten aangaan. Een enkele clevere deelnemer schakelt over op snelwandelen. Ook koddig het ook oogt, het is toegestaan. Zondag 28 augustus verzamelden zich de vedetten van weleer op De Aftrap voor een toernooi van het Fonds Ouderen Zorg en ADO Den Haag in de Maatschappij. De deelnemers waren onder meer ADO (FC) Den Haag, SHS, FC Utrecht, Westlandia en Old Stars, de groep walking footballers, die wekelijks oefenen bij Laakkwartier. En Rob Baan, de enige bondscoach ter wereld die nooit verloor (!!!) reikte de prijzen uit, deed nog mee en sprak spelers toe zoals hij dat ooit met verve deed en daarmee begon op de plek waar hij was weergekeerd: De Aftrap.Trouwens, Old Stars is inmiddels Europa in geweest. Op een toernooi bij Bayer Leverkusen, met tegenstanders als Schalke 04, Ferencvaros, Eintracht Frankfurt, Manchester United, Valerenga (Noorwegen) en Club Brugge.Natuurlijk niet meer met de prestatiedrang van toen, maar wel geïnspireerd genoeg om het beste beentje voor te zetten, lekker in beweging te zijn en vooral plezier te hebben.

BO VONK: VROUW VAN STAAL COMBINEERT VOETBAL MET GYMLES OP DRIE SCHOLEN

VANAF HET MOMENT DAT ZIJ TER LEEDE HAD VERRUILD VOOR **HET BELOFTENTEAM** VAN ADO DEN HAAG VROUWEN, ONDERSCHEIDDE BO VONK ZICH ALS EEN VRIJWEL **NIET TE PASSEREN BACK** MET EEN VOORLIEFDE VOOR STEVIGE DUELS. FITTER DAN OOIT KENDE ZIJ MET HAAR PLOEG EEN VLIEGENDE START IN DE **AZERION VROUWEN EREDIVISIE.**

Bo Vonk promoveerde drie jaar geleden van de beloften naar het A-team van ADO Den Haag Vrouwen. Spierblessures in haar eerste seizoen en de naweeën van een hersenschudding in de tweede jaargang stonden een snelle doorbraak van de rechtsback uit Sassenheim in de weg. Het afgelopen seizoen bleef zij voor het grootste deel wel fit. 'Het is erg fijn dat ik geen last meer heb van spierblessures.' Toen zij daarmee te kampen had, ging Bo zelf op zoek naar een goede voedingsdeskundige. 'Zo heb ik beter geleerd waarin eiwitten zitten en wanneer je die het beste kan gebruiken.' Dat kwam extra van pas, omdat zij het voetballen combineerde met een veeleisende opleiding aan de Haagse Academie voor Lichamelijke Opvoeding. 'Daardoor deed ik veel aan sport. Nu ik in mijn laatste jaar van de opleiding zit, heb ik meer rust.'

Als speler die duels nooit uit de weg gaat, bleef Bo vorig seizoen niet helemaal voor blessureleed gespaard. 'Net voor de winterstop liep ik in een wedstrijd tegen PSV een gekneusde rib op.' Op het moment dat zij het luchtruim had gekozen om een bal weg te koppen, raakte een tegenstander haar met de knie in de ribben. Zij moest daardoor toch weer enige tijd aan de kant blijven, maar was ruim op tijd terug om ADO Den Haag naar een periodetitel en de vierde plaats in de Eredivisie te helpen.

Inburgering

Mede in verband met het EK deze zomer, kende Bo een extreem lange voorbereiding op het nieuwe seizoen. 'Je kijkt altijd uit naar de start van de competitie en wil graag beginnen', maakt Bo duidelijk dat dat ook een gevoelskwestie is. Acht weken van training en oefenwedstrijden hielpen wel om de vele nieuwelingen in de A-selectie beter te leren kennen. 'Dat was zeker fijn. Je trekt wekenlang veel met elkaar op en zo zijn wij een heel hecht team geworden, ook buiten het veld. En dat laatste helpt ook weer binnen het veld. Ik denk dat wij nu weer een team hebben dat het goed kan doen.' Met nieuwkomers afkomstig uit windstreken als Rotterdam, Alkmaar, Twente, Brabant en Gent zorgt de spelersgroep zelf voor een soepele inburgering. 'Als je snel samen actief bent, dan leer je elkaar vanzelf beter kennen. Je praat ook met elkaar, vraagt de nieuwelingen hoe het er bij hun club aan toe ging. Zo voelden zij zich hier al snel welkom.' Ook op het veld wisten Hagenaars en nieuwkomers elkaar verrassend snel goed te vinden, zo bleek uit de oefenresultaten tegen tegenstanders uit België, Duitsland en de Nederlandse Eredivisie.

Super Sunday

En zo stond ADO Den Haag Vrouwen op zondag 18 september in het B!ngoal Stadion aan de aftrap voor het zestiende seizoen op het hoogste niveau. De aanwezigheid van de televisiecamera's van ESPN en Studio Sport gaven het duel tegen Telstar extra cachet. Bo Vonk ervoer dat zeker niet als extra druk. 'Het is alleen maar leuk. Dat er veel meer mensen naar zo'n wedstrijd kijken, geeft extra power om het goed te doen en jezelf te laten zien. Het was ook leuk om na afloop appjes te krijgen van mensen die de wedstrijd hadden gezien.'

Ruim 1,4 miljoen televisiekijkers (226.000 live op ESPN, 1.188.000 naar Studio Sport) zagen de Haagse vrouwen starten met een klinkende zege (zie samenvatting: https://eyecons.com/videos/ado-den-haag-sc-telstar-4-0-17545). 'De uitslag had wel groter kunnen zijn dan 4-0', ziet Bo ruimte voor verbetering. 'Zolang het 1-0 stond, was het nog spannend. Daarom was ik blij dat het snel na rust 2-0 werd.' Die voorsprong lieten Bo en de andere verdedigers geen moment meer in gevaar komen. 'We hebben niet veel weggegeven', blijft Bo bescheiden.

Valt er dit seizoen nog veel te winnen, voor Bo is het einde van haar studie nu wel in zicht. 'Ik heb er iets langer over gedaan dan normaal, maar hoop binnen een half jaar klaar te zijn', aldus de langstudeerder. Met ingang van dit schooljaar staat zij al wel als gymjuf voor de klas. 'Van alleen mijn contract bij ADO Den Haag Vrouwen kan ik niet leven, dus ik moet er iets naast doen. Ik geef nu op drie verschillende scholen gymles. In het begin was hele dagen werken wat wennen, maar nu ik mijn ritme heb gevonden, bevalt het goed', maakt ADO Den Haags vrouw van staal duidelijk dat zij uitdagingen niet uit de weg gaat.

Roeland Gelink

TERUGBLIK ADO 1

PUNTEN KOMEN BINNEN, ÉÉN NEDERLAAG MAAR EN TOCH NOG NIET ECHT TEVREDEN

NA EEN START IN VRIJWEL DE GEHELE MAAND AUGUSTUS MET **LOUTER NEDERLAGEN** KWAMEN **DE EERSTE PUNTEN** BINNEN VOOR HET **KEURKORPS VAN ADO DEN HAAG**. INDERDAAD, DE OPTREDENS TONEN **PROGRESSIE** TEN OPZICHTE VAN DE BEGINFASE VAN DE COMPETITIE. MAAR ECHT REDEN TOT TEVREDENHEID GEVEN SPEL EN RESULTATEN NOG NIET ECHT.

Verliezen bij Willem II was niet nodig en tegen de Jong-teams van AZ en FC Utrecht was op meer gerekend dan een puntdeling. Terugdenkend aan vorig seizoen, toen ADO Den Haag begon met nul-komma-nul verwachtingen maar dankzij flair, bluf iedereen verraste, bleef de formatie van nu steken in stroperige opbouw en een kwetsbare afweer. Al moet de winst bij koploper PEC Zwolle als een stunt worden betiteld. Zij het mede dankzij een innige omarming met Vrouwe Fortuna. Jammer, dat dit overzicht zo nodig moet sluiten met een (Weesper) mop, waarom helemaal niet om kan worden gelachen. Besloten oefenduel, spelen in het geniep, ergens in den lande. Zelfs bestuurskader en media wisten van niets. Wat een flauwe kul!

28 AUGUSTUS 2022
ADO DEN HAAG-JONG AJAX 4-0 (2-0)

Waar in de uitbeurten tegen Heracles en MVV in de openingsfase snel uitdraaiden op een achterstand realiseerde ADO Den Haag in de thuiswedstrijd tegen Jong Ajax juist ras een voorsprong. En dat hielp het moreel enorm. De voorsprong vormde uiteindelijk de basis van de eerste competitiezege van 4-0 na de treurigstemmende verliespartijen tegen Heracles, FC Den Bosch en MVV. En gezien de kansen, die zich tegen de jonge Amsterdammers na rust voordeden had de score aanmerkelijk hoger kunnen uitvallen.

Denzel Hall kon niet bepaald terugzien op geslaagde competitie-optredens. Voor sommigen was het raadsel, dat trainer Dirk Kuijt vertrouwen in hem bleef houden. Tegen Jong Ajax beschaamde hij het vertrouwen van zijn trainer niet door een puike partij. Hall stond met een balverovering aan de basis van de voorbereiding van de

snelle openingsgoal, een kopbal van Joël Zwarts in de korte hoek van het Amsterdamse doel na een voorzet van Xander Severina. En daarna onderscheidde Hall zich meermalen met een aantal knappe intercepties zoals onderbrekingen of bal afpakken in trainerstaal heet.
De andere troef in het beperkt voor publiek toegankelijke duel heette Xander Severina. De snelle rechterspits met zijn elegante rushes, wiens veel belovende acties vaak fortuin en doelmatigheid ontbeerden, had ditmaal veel mee. Hij kreeg eindelijk eens een echte beloning voor zijn doorzettingsvermogen. Eerst reageerde hij exact op tijd op een pass van Max de Waal, was bij diens pass zijn directe tegenstander Mateja Milovanovic voorbij en passeerde vervolgens doelman Tom de Graaff met een strakke schuiver. Severina was in de eerste helft de enige Hagenaar die zijn directe tegenstander volledig de baas was. Dat trainer John Heitinga van Jong Ajax Milovanovic verving door Arjany Martha en Diya Jermoumi van de linksback- naar de rechtsbackpositie liet switchen om Severina van nog meer dadendrang af te houden mocht een heus compliment worden genoemd. En toch scoorde Severina andermaal. Ditmaal

door een afvallende bal op te vangen en vervolgens met een oogstrelende boogbal doelman De Graaff te passeren. Ondertussen had Max de Waal tegen zijn voormalige ploeg ook voor de geelgroenen gescoord. Thomas Verheydt scoorde ditmaal niet, maar had met de inleiding voor deze treffer wel een aandeel. De assist kwam overigens van Joël Zwarts. Met nog een half uur te spelen had de thuisclub een ruime marge gecreëerd. Een marge, die veel ruimer had kunnen zijn, als met name Joël Zwarts niet op eigen succes uit was geweest, maar de bal aan in betere positie staande teammaten had afgegeven. Maar ja, enerzijds kun je , als de ruimte er is, het zelf proberen. Bij succes goed voor het zelfvertrouwen. Anderzijds zou een grotere zege bevorderlijker zijn geweest voor de doelcijfers, die bij de eindafrekening wel eens van belang kunnen zijn.
Overigens, opmerkelijke detail vormde het percentage balbezit: 26 tegen 74 procent in Amsterdams voordeel! Jong Ajax was zeker voor de rust de ploeg die voetbalde. ADO Den Haag was de ploeg, die (tweemaal) scoorde. Na rust was er meer sprake van Haagse macht door overrompeling en pure tegenslag voor de Amsterdammers, die in het eerste bedrijf het rondspelen van de bal tot ware kunst verhieven, maar zonder doel speelden en de wedstrijd om de knikkers kennelijk beschouwden als een trainingspartij. De praktijk van de wedstrijd vereist juist, dat de focus op de jacht naar treffers moet zijn gericht. En dat deed ADO Den Haag absoluut beter tot aan de 4-0. Een andere meevaller voor de thuisclub was het feit, dat Jong Ajax niet kon beschikken over de edelreservisten van het eerste elftal, dat tegelijkertijd de uitwedstrijd tegen FC Utrecht op het programma had staan. Een belangrijke factor? Een factor is het wel, maar moet niet groter worden gemaakt dan deze is. Wie Jong Ajax ‘miste’? Francisco Conceicao, verder niemand! Jong Ajax speelde voor 85 procent in de vertrouwde opstelling. Immers, Naci Ünüvar was al verhuurd aan Trabzonspor en Lorenzo Lucca verbleef nog maar zo kort bij Ajax, dat hij noch bij Jong noch bij het eerste een basisklant was.
Al met al, ADO Den Haag had nu het fortuin, dat het in de eerdere optredens voor de competitie totaal niet kende. Niet alleen bevatte de royale zege de concrete driepunter, maar ook de abstracte mentale waarde. Hoe groot de waarde van het zelfvertrouwen was, zou al dan niet moeten blijken bij het volgende optreden, in Tilburg tegen Willem II.

Scoreverloop: 2. Zwarts 1-0, 38. Severina 2-0, 48. De Waal 3-0, 61. Severina 4-0
Scheidsrechter: Robin Hensgens
Gele kaarten: Asante, Breinburg (ADO Den Haag)
Toeschouwers: 3.785

Opstelling ADO Den Haag:
Wentges; Hall, Asante, Werker, Kemper; Klas (77. Esajas), Breinburg (71. Wehrmann), De Waal (70. Komljenovic); Severina (71. Catic), Verheydt (81. Struick), Zwarts.

Opstelling Jong Ajax:
De Graaff; Jermoumi, Aertssen, Pierie, Milovanovic (46. Martha); Fitz-Jim (78. Vos), Regeer (81. Giovanni), Hlynsson; Hansen, Rasmussen, Misehouy (64. Warmerdam).

2 SEPTEMBER 2022
WILLEM II-ADO DEN HAAG 1-0 (0-0)

Arbeid adelt. Dat ging op voor Willem II. De Tilburgse ploeg won dankzij de actieve houding met 1-0. ADO Den Haag wachtte maar af, liet de Tilburgse gastheren in hun volle Koning Willem II-stadion maar komen en het spel maken. Gaandeweg kon men zich wel afvragen waar deze stellingname goed voor was.

Willem II bezat voorin geen luchtmacht. ADO Den Haag heerste in en beheerste het luchtruim. De verdediging stond ook wel goed. En de voorzichtige houding was ook wel voor te stellen na die afschuwelijk misgegane eerdere uitbeurten bij Heracles en MVV. De Haagse ploeg verkneuterde zich in de eerste helft over de nul, die werd gehandhaafd. Toch had dit offensief gezien niet behoeven door te slaan in een bijna passieve houding. En na de rust zochten de Hagenaars meer hun heil in verre passes, die in feite ins blaue Hinein naar de frontlinie werden verzonden. Echt, met een beetje meer inspiratie en een actievere instelling had wis en zeker geluk kunnen worden afgedwongen.
Een net over het Tilburgse doel gekopte inzet van Boy Kemper na een hoekschop vormde de enige serieuze Haagse doelpoging. In totaal kwam ADO Den Haag tot NUL schietpogingen tussen het door Willem II verdedigde aluminumwerk. Willem II stelde er een voorbeeldige werkethos tegenover, meer eigenlijk niet.

Zo sterk en creatief bleek de Brabantse ploeg geenszins. Ogenschijnlijk leek ADO Den Haag niet tot dit inzicht te komen, waardoor enige bluf van betekenis uitbleef. Juist, daarom was de vierde competitie-nederlaag volstrekt onnodig.
Nul doelpogingen tussen de palen, terwijl in Thomas Verheydt de topscorer zonder weerga van het vorige seizoen in de spits loopt. En in de slotfase kwam daar Mario Belate nog bij, ook een speler met faam en uitstraling, die in zijn verleden wel de nodige doelpunten wist te forceren. Niets mocht baten voor de ploeg van trainer Dirk Kuijt.

Scoreverloop: 53. De Leeuw 1-0
Scheidsrechter: Van Boekel
Gele kaart: Silvinho Esajas (ADO Den Haag)
Toeschouwers: 13.209

Opstelling Willem II
Lamprou; Owusu, Schouten, Dammers, Woudenberg (73. Lesquoy); Bosch, Llonch, Crowley; Doodeman, De Leeuw, Svensson (73. Mathieu)

Opstelling ADO Den Haag
Wentges; Hall, Asante, Werker, Kemper; Klas (72. Esajas), Breinburg (84. Bilate), De Waal (72. Komljenovic); Severina (72. Catic), Verheydt, Zwarts.

9 SEPTEMBER 2022
ADO DEN HAAG-JONG AZ 2-2 (1-0)

Het moet wel worden gezegd, beter gesteld: Jong AZ toonde de kwalitatief betere spelers. Vorig seizoen was dat al zo en kijk naar wie inmiddels de overstap maakte naar de eerste selectie, met Myron van Brederode als lichtend voorbeeld. En nu weer presenteerde de beloftenploeg van de Alkmaarders potentiële kandidaten voor een bevordering zoals bijvoorbeeld Zico Buurmeester en Iman Griffith.
Toch had ADO Den Haag daar meer tegenover kunnen en moeten stellen dan de stroperig verlopende opbouw, waarop tegenstanders zich gemakkelijk kunnen instellen en (re)organiseren. Dat balletje terug en obligate getik in de breedte zijn weliswaar leuk voor het ophogen van het percentage balbezit, maar daarmee maak je lang niet altijd het verschil, laat staan doelpunten.
Het was al een hele opluchting, dat Joël Zwarts de bal met toch relatief krappe ruimte via de verste paal in het Alkmaarse doel kreeg na een overigens mooie aanval, die werd ingeleid via een voorzet van Xander Severina en een kopbal van Thomas Verheydt. Doelman Rome-Jayden Owusu-Oduro van Jong AZ pareerde deze, maar Zwarts profiteerde in de rebound. Trouwens, Owusu-Oduro gaf vrijwel uitsluitend rebounds weg. En daarvan had ADO Den Haag vaker gebruik kunnen en moeten maken dan de twee keren die het deed. Want pas in blessuretijd was het Amar Catic, die een rebound benutte, na een gestopt schot van Mario Bilate. Uitgerekend twee invallers, die de ploeg van trainer Dirk Kuijt alsnog de 2-2 schonken en na doelpunten van Soulyman Allouch (1-1) en Zico Buurmeester die de geelgroenen op achterstand had gezet. Toch een punt erbij, waar vooraf was gerekend op een driepunter. Een tegenvaller erbij dus, buiten de povere inhoud van het Haagse spel. Tot dusver blijft alles dus beneden de verwachtingen, dus alom klinkt gemor. Dit mag geen probleem zijn, zolang dit binnen aanvaardbare proporties blijft.
Een tegenvaller van fysieke aard is de lange uitschakeling van Sacha Komljenovic. Hij raakte bij de eerste competitiewedstrijd van Onder 21 bij Almere City zodanig geblesseerd (achterste kruisband), dat hij een aantal maanden niet beschikbaar is. En dringt zich de vraag op, of het verantwoord was hem na zijn invalbeurt bij het eerste elftal in Tilburg tegen Willem II en late thuiskomst de volgende dag hurry up de bus in voor een basisbeurt in Almere. En dan komt ook het aspect van de overgang van natuurgras in Tilburg naar kunstgras op het bijveld van Almere City FC ook nog eens aan de orde in de discussie. Al met al, triest voor de jonge middenvelder. Tijdens het duel met Jong AZ viel Boy Kemper uit met

een achillespeesblessure, waarmee hij in feite al langer tobde. Een operatie bleek noodzakelijk, het herstel zal van duurzame aard zijn. Het uitvallen van onze aanvoerder impliceerde het debuut van de van Roda JC overgekomen Amir Absalem.
Naar was de rode kaart van Jordy Wehrmann. Een terechte, want de net ingevallen middenvelder ging met gestrekt en opgeheven been met een flying tackle in op zijn tegenstander. Weliswaar kwam ADO Den Haag daarna op achterstand, maar verdubbelde vervolgens alle inspanningen en het daaruit voortvloeiende opportunisme kon de aanhang toch nog enigszins boeien. Met de 2-2 van Catic in extremis als beloning.

Scoreverloop:
29. Zwarts 1-0, 55. Allouch 1-1, 83. Buurmeester 1-2, 90. Catic 2-2.
Scheidsrechter: Bos
Gele kaart: Hall (ADO Den Haag)
Rode kaart: Wehrmann (ADO Den Haag)
Toeschouwers: 3.600

Opstelling ADO Den Haag
Wentges; Hall, Asante, Werker, Kemper (72. Absalem); Klas (60. Wehrmann), Breinburg (80. Esajas), De Waal; Severina (72. Catic), Verheydt, Zwarts (80. Bilate)

Opstelling Jong AZ
Owusu-Oduro; Lathouwers (71. Dekkers), Goes, Stam, Engel; Buurmeester, Twisk, Griffith; Addai (59. Pynadath), Reverson (71. Kwakman), Allouch

12 SEPTEMBER 2022
JONG FC UTRECHT-ADO DEN HAAG 1-1 (0-0)

Op bezoek bij Jong FC Utrecht in het futuristisch ogende Stadion Galgenwaard vestigde de geelgroene aanhang opnieuw hoop op een intens verbeide driepunter. Het resultaat bleek weer een schamel puntje, andermaal in extremis gerealiseerd (1-1). En het raadsel klonk opnieuw: waarom trainer Kuijt zijn ploeg niet tot het energieke spel kan inspireren zoals hij zelf als speler werkte, sleurde en scoorde? Hij was een en al dynamiek. Wel erg zeurpieterige critici vonden zijn technisch vermogen wat beperkt. Maar waarom hadden zij te mekkeren? Zeker als je kijkt naar zijn staat van dienst als speler: internationale top! Maar ja, trainer zijn is toch een ander vak. Kennis en inspiratie overbrengen vereisen kennelijk

een andere dynamiek, alsmede educatieve gaven. Aspecten, die ook in het hart van Nederland niet waren terug te zien. ADO Den Haag miste tegen Jong FC Utrecht de geblesseerde aanvoerder Boy Kemper, waardoor Amir Absalem zijn basisdebuut mocht maken, op de plaats van met fysieke averij (overblijfsel van het duel met Jong AZ) kampende Daryl Werker koos trainer Kuijt voor debutant Gylermo Siereveld en op de rechtervleugel werd Amar Catic verkozen boven Xander Severina.
De beginfase oogde bemoedigend, maar resulteerde niet meer dan in een streep van Dhoraso Moreo Klas, eindigend op de paal naast doelman Fabian de Keijzer van de thuisploeg. Geleidelijk aan begonnen in de Haagse ploeg slordigheden de overhand te krijgen, waarbij het spelen naar dezelfde kleur af en toe een te grote opgave leek. Het tempo zakte, balletjes terugleggen en balletjes breed kregen de overhand. En dat werd geleidelijk een kolfje naar de hand van de kwieker ogende gastheren. Bij een aantal sprintduels bleken zij toch behoorlijk rapper dan de onzen. En na rust stond de paal doelman Hugo Wentges bij na een schuiver van Daishawn Redan.
De vrees voor een verliespartij sloeg alles wat ADO Den Haag weer eens om het hart, toen Derensili Sanches Fernandes de score opende. Het gevoel van 'daar gaan we weer' bekroop menig geelgroen hart. Kuijt wisselde volop en per slot van rekening had hij er net als tegen Jong AZ een gelukkige hand in. In de slotminuut liet invaller Nigel Owusu vanaf de tweede lijn een afstandsschot van zijn voet vloeien, waarbij de bal onderweg werd getoucheerd en doelman Fabian de Keijzer kansloos maakte. Opluchting, dat de dreigende nederlaag was voorkomen, maar de zorgen over de inhoud van het Haagse spel bleven onverminderd groot.

Scoreverloop: 69. Sanches Fernandes 1-0, 89. Owusu 1-1
Scheidsrechter: Ruperti
Gele kaarten: Lottin, Meissen (FC Utrecht), Asante, Breinburg (ADO Den Haag)
Toeschouwers: 513

Opstelling Jong FC Utrecht
De Keijzer; Meissen, Kluivert (64. Rawlins), Mamengi (74. Vertrouwd); Eersteling, Shein, Lottin (82. Ikeshita), Leliendal; Booth, Redan (64. Sanches Fernandes), Reijnders

Opstelling ADO Den Haag
Wentges; Hall, Asante, Siereveld, Absalem (64. Owusu); Klas, Breinburg (64. Esajas), De Waal (74. Bilate); Catic, Verheydt, Zwarts (64. Severina)

16 SEPTEMBER 2022
PEC ZWOLLE-ADO DEN HAAG 1-2 (1-1)

Een bezoek aan de ongeslagen koploper PEC Zwolle leek vooraf een loodzware opgave voor ADO Den Haag. In het goed bezette Mac3Park Stadion was ADO Den Haag de onderliggende partij, die overigens wonderlijk overeind bleef. Zonder Boy Kemper (inmiddels geopereerd aan de geblesseerde achillespees) en de geschorste Jordy Wehrmann en met Xander Severina in plaats van Amar Catic trad ADO Den Haag aan bij de lijstaanvoerder, die zich rap over de grasmat paradeerde. En wat was de laatste lijn van de équipe van trainer Dirk Kuijt kwetsbaar. Alleen Amin Absalem weerde zich kranig als basisdebutant en vervanger van Boy Kemper, die al op de tribune zat compleet met krukken. ADO Den Haag mocht overigens van geluk spreken, dat de schade beperkt bleef tot een treffer van Thomas van den Belt.

Desalniettemin deelden de bezoekers een psychologische dreun uit aan hun gastheren door vlak voor rust de gelijkmaker te produceren. Xander Severina joeg de bal het Zwolse doelgebied in, die via een dubbele kluts van de PEC-afweer terecht kwam bij Thomas Verheydt. En deze knalde het leer linea recta tegen het net.
PEC Zwolle leek kort na rust door te kunnen gaan wat zij in de lopende competitie gewend was: scoren en winnen. Echter door voorafgaand buitenspel kon het Zwolse feest geen doorgang vinden. Daarna kwam ADO Den Haag zowaar nadrukkelijk in beeld. Na een afgeslagen Overijsselse aanval joeg doelman Hugo Wentges de bal hoog het luchtruim in. Bij de daling kopte Thomas Verheydt het leer door naar de in alle vrijheid oprukkende Joël Zwarts, die op zijn beurt de meegelopen Xander Severina wilde bedienen. Echter, Bart van Hintum van PEC Zwolle kwam tussenbeide, zij het dat hij wonderlijk genoeg de bal in eigen doel werkte. ADO Den Haag op voorsprong bij de koploper!!! Daarna werd met kunst- en vliegwerk de voorsprong naar het einde gesleept en heette de Haagse overwinning regelrecht stuntwerk. Wat overdreven, want de formatie van Dirk Kuijt had intens geknuffeld met Vrouwe Fortuna. De werklust was lovenswaardig, maar inhoudelijk vertoonde het Haagse spel

nog de nodige bedenkingen. Hoe het ook zij, de overwinning bracht opluchting.

Scoreverloop: 26. Van den Belt 1-0, 43. Verheydt 1-1, 63. Van Hintum 1-2 (eigen doelpunt)
Scheidsrechter: Van den Kerkhof
Gele kaarten: Taha (PEC Zwolle), Klas en Breinburg (ADO Den Haag)
Toeschouwers: 12.610

Opstelling PEC Zwolle
Schendelaar; Van Polen, Van Hintum (80. Van den Berg), Beelen; Görlich (67. Taha), Medunjanin, Van den Belt, Huiberts (67. Kastaneer), Tutuarima (80. Landu); Mrkonjic (67. Thy), Vellios

Opstelling ADO Den Haag
Wentges; Hall, Asante, Siereveld (74. Werker), Absalem (74. Rodríguez); Klas (85. Esajas), Breinburg, De Waal (85. Bilate); Severina (69. Catic), Verheydt, Zwarts

22 SEPTEMBER 2022
FC GRONINGEN-ADO DEN HAAG 3-1

Een besloten duel bij FC Weesp tegen FC Groningen.
Verloren met 3-1, Xander Severina redde de eer.
En Ricardo Kishna deed zo waar weer mee…
Dus, een misplaatste (Weesper) mop tot besluit van dit overzicht.

UIT DE VERZAMELING VAN JAN KLIJN

Vujadin Boskov

Trainer met vakkennis, netwerk en fanatisme van 24 karaat

ALS ER OOIT EEN TRAINER HEEFT GEWERKT IN DEN HAAG MET KENNIS, NETWERK EN FANATISME MET EEN GEHALTE VAN 24 KARAAT DAN IS HET WEL VUJADIN BOSKOV. DE JOEGOSLAAF WERKTE SLECHTS TWEE SEIZOENEN (1974-1976) BIJ FC DEN HAAG, MAAR DAT LEGDE DE CLUB BEPAALD GEEN WINDEIEREN. ONDER HEM WON FC DEN HAAG IN 1975 DE KNVB-BEKER, BEREIKTE DE KWARTFINALES VAN DE EUROPA CUP II EN SPEELDE DANK-ZIJ BOSKOVS INTERNATIONALE CONTACTEN VELE INTERNATIONALE WEDSTRIJDEN.

Hoewel een middenmoter in de Eredivisie en meestal nog matig spelend ook leek FC Den Haag in die tijd wel een club van Europees formaat. Toen was te merken hoe groot de invloed kon zijn van een trainer met internationaal aanzien. Boskov was een man van de (voetbal)wereld. Hij voetbalde voor Vojvodina Novi Sad, in zijn geboortestreek, en voor Young Fellows uit Zwitserland. Hij kwam 57 maal uit voor het Joegoslavische elftal, waarmee hij in 1952 op de Olympische Spelen in Helsinki de zilveren medaille won. Joegoslavië verloor de finale met 0-2 van Hongarije. Zijn medespelers waren onder anderen Vladimir Beara, Zlatko Cajkovski, Ivica Horvath en Branco Zebec, die behalve topspelers ook succesvolle toptrainers in Europa werden. En voordat Boskov trainer werd bij FC Den Haag was hij als zodanig werkzaam bij Young Boys en als assistent-bondscoach en bondscoach bij het Joegoslavische elftal.
In het voorjaar van 1974 bleek al snel, dat FC Den Haag het contract met trainer Evert Teunissen niet zou verlengen. De resultaten waren in jaren niet meer zo matig geweest en wat de oorzaken ook mochten zijn, dan gaat een club altijd op zoek naar iemand die het beter zou kunnen. FC Den Haag en ADO zwoeren destijds bij buitenlandse trainers. Happel en Jezek waren in het Zuiderpark succesvol geweest. De intermezzo met een

Vujadin Boskov spreidt triomfantelijk de armen na een zege van FC Den Haag.

trainer van Nederlandse bodem in de persoon van Evert Teunissen was dat niet echt. Dus zocht de club het weer over de grens.
In de zomer van 1974 begon Boskov aan zijn Haagse klus. De start van de voorbereiding viel niet mee. Hij had moeite om zelfstandig de juiste weg naar het Zuiderpark te vinden en met zijn rijvaardigheid wekte hij de indruk dat in Den Haag groot alarm moest worden geslagen en alle vuilnisbakken maar binnengehaald moesten worden.

Vuilniszakken waren destijds nog een onbekend begrip. Zijn selectie was ook nog niet op peil. Aad Mansveld was aan het revalideren van zijn enkeloperatie, een ongemak waardoor hij het WK 1974, waar Oranje de sympathie van de hele wereld oogstte ondanks de tweede plaats, had moeten missen. Dojo Perazic, meegekomen met Boskov uit Novi Sad, speelde het op advies van Boskov slim en zorgde direct voor goed contact met Mansveld. En, zij werden vrienden. Hoe verder in de oefenperiode, hoe stroever verliep de productie. Er moest een 'scorende spits' komen. Die werd gevonden in Henk van Leeuwen, destijds de topscorer van Roda JC. Hij speelde op proef in het Zuiderpark tegen FC Köln. Hij scoorde prompt tweemaal, FC Den Haag won met 5-1. Dus 'Henkie Mooi' werd onmiddellijk gecontracteerd. Dat legde FC Den Haag geen windeieren.

Vujadin Boskov op de schouders van zijn spelers na het winnen van de KNVB-beker in 1975.

Boskov was een fanatieke trainer, die FC Den Haag zelden meemaakte. Hij wilde maar trainen, trainen en nog eens trainen. Niets wilde hij overlaten aan het toeval. Zelfs tijdens de kerstdagen wilde hij zijn spelers op het veld zien. En op nieuwjaarsdag. En zodra hij van blessures herstelde spelers zag, wilde hij hen onmiddellijk aan een conditietest onderwerpen. Vanuit de dug out leek de Joegoslaaf op een dirigent. Hij zwaaide, wees en schreeuwde. Of het hielp? Dan hadden de inspirerende acties van Aad Mansveld altijd veel meer effect. Toch was en bleef Boskov een man van statuur. En zeker in het buitenland, vooral in zijn eigen land Joegoslavië. FC Den Haag bereidde zich in de zomer van 1975 voor in Boskovs vaderland. De bus had pech onderweg. Boskov behoefde maar één stap uit de bus te doen en tientallen Joegoslaven stopten voor hem, boden hem hulp en de pech was in no time verholpen. Zijn spelers aanschouwden het tafereel met open mond van verbazing. Hun ontzag en bewondering voor de trainer die al groot waren, werden op slag groter dan groot. De buitenlandse trips van FC Den Haag in het tijdperk-Boskov waren talrijk. De in Brussel woonachtige Jäno Bekeffi was een goede kennis van Boskov en aan hem waren de invitaties om in Athene tegen AEK te komen spelen en deel te nemen aan het Torneo de Naranja in Valencia te danken. Het wekte geen verbazing, dat Vujadin Boskov na de successen met FC Den Haag (winnen van de KNVB-beker in 1975 en het bereiken van de kwartfinales in de Europa Cup II tegen West Ham United)aanbiedingen van grote clubs zou krijgen. Feyenoord werd zijn volgende bestemming. Dat werd uitgerekend bekend enkele dagen voor FC Den Haag-Feyenoord. Het werd 1-8!!! Ja, toen had je de poppen aan het dansen. Bikkelharde verwijten richting de leiding van FC Den Haag, die Boskov – uitgerekend op zijn 45e verjaardag, voor die wedstrijd de coaching maar aan zijn assistent Rinus Loof had moeten overlaten om elke verdachtmaking te vermijden.

Hoewel Boskov bij Feyenoord niet echt tot grote successen kwam had hij over het vervolg van zijn trainersloopbaan allerminst te klagen. Wat dacht u van het rijtje clubs dat hij diende? Hij kon bogen op een netwerk aan makelaars, dat hem zo bij clubs van formaat kon helpen. Het rijtje? Daar gaat-ie dan: Real Zaragoza, Real Madrid (!), Sporting Gijon, Ascoli, Sampdoria (waarmee hij de Europa Cup I-finale haalde tegen het met 1-0 winnende Barcelona van Johan Cruijff), AS Roma, Napoli, Servette, weer Sampdoria, Perugia en zijn laatste klus, bondscoach van Servië en Montenegro. Daarmee nam hij deel aan het Europees kampioenschap 2000 in Nederland en België. Tijdens dat evenement was niet meer die scherpe Boskov van weleer te zien. De ouderdom had duidelijk toegeslagen. Op 27 april 2014 overleed hij, 82 jaar oud.

Vujadin Boskov als speler van Vojvodina Novi Sad.

Het Joegoslavische elftal, dat op de Olympische Spelen van Helsinki in 1952 zilver won. Vujadin Boskov op voorste rij, tweede van rechts.

OVERZICHT LOOPBAAN **VUJADIN BOSKOV**

Geboren: 16 mei 1931 in Begec (Joegoslavië)
Overleden: 27 april 2014 in Novi Sad (Servië)

Loopbaan als speler:
1946-1960 Vojvodina Novi Sad
(185 wedstrijden, 15 doelpunten)
1961-1962 Sampdoria, Ita
(13 wedstrijden, geen doelpunten)
1962-1964 Young Fellows, Zwi
(14 wedstrijden, 4 doelpunten)

Als Joegoslavisch international:
1951-1958 57 interlands

Loopbaan als trainer:
1962-1964 Young Boys (Zwitserland)
1964-1971 Vojvodina Novi Sad (als technisch directeur)
1966-1971 Joegoslavië (als assistent-bondscoach)
1971-1973 Joegoslavië (als bondscoach)
1974-1976 FC Den Haag
1978-1978 Feyenoord
1978-1979 Real Zaragoza (Spanje)
1979-1982 Real Madrid (Spanje)
1982-1984 Sporting Gijon (Spanje)
1984-1986 Ascoli (Italië)
1986-1992 Sampdoria (Italië)
1992-1993 AS Roma (Italië)
1993-1996 Napoli (Italië)
1996-1997 Servette (Zwitserland)
1997-1998 Sampdoria (Italië)
1999-2000 Purugia (Italië)
1999-2000 Joegoslavië (bondscoach)
2001-2002 Joegoslavië (assistent-bondscoach)

Prijs als speler:
1952: zilveren medaille als speler van Joegoslavië)

Prijzen als trainer:
1965-1966 kampioen Joegoslavië met
Vojvodina Novi Sad
1974-1975 KNVB-beker met FC Den Haag
1979-1980 double met Real Madrid
(Spaans kampioen en Spaanse beker)
1985-1986 kampioen Serie B
en promotie naar Serie A met Ascoli
1987-1988 beker van Italië met Sampdoria
1988-1989 beker van Italië met Sampdoria
1989-1990 kampioen Italië met Sampdoria
1990-1991 Italiaanse Supercup met Sampdoria

EXACT HONDERD JAAR GELEDEN PLAATSTE ADO ZICH VOOR HET EERST VOOR DE FINALE VAN HET DESTIJDS HOOG IN AANZIEN STAANDE TOERNOOI OM DE ZILVEREN BAL. HET WAS EEN SOORT WAPENSCHOUW VAN VOORAANSTAANDE EN OPKOMENDE CLUBS OP HET KASTEEL VAN SPARTA AAN DE VOORAVOND VAN DE NIEUWE COMPETITIE. DANNY VERBAAN DOOK IN DE ARCHIEVEN MET ONDERSTAAND HISTORISCH INTERESSANT VERHAAL ALS RESULTAAT.

HONDERD JAAR GELEDEN
MOEIZAAM GEVECHT OM ZILVEREN BAL MET TOCH MOOIE AFLOOP

Herfstachtig weer jaagt, spookt en striemt op zondag 17 september 1922 over het terrein van voetbalclub Sparta in Rotterdam. Het is guur, het waait volop en de aanhoudende regen blijkt niet zonder gevolgen te zijn gebleven: het veld waarop ook ADO precies honderd jaar geleden van zich wil laten spreken, is lastig te bespelen en bij tijd en wijle ook nog eens spekglad.

Het Haagse team heeft dan nog rood en groen als clubkleuren. Ondanks de ontberingen is het niet van plan om naar een lagere versnelling te schakelen. De spelers hebben in de voorgaande weken twee voorronden overleefd, een mooie prijs ligt in het verschiet. Want ADO en de drie andere nog overgebleven clubs strijden op deze mistroostige zondag om de Zilveren Bal, een begeerde wisseltrofee die het einddoel vormt van een toernooi aan het begin van elk nieuw voetbalseizoen. Het was Sparta dat dit sportieve spektakel in 1901 had bedacht en op poten zette.
Voor ADO is het een geweldige kans om te laten zien dat ze niet bij de pakken is gaan neerzitten. Toch zou daar alle reden toe zijn, want de vereniging maakt tumultueuze tijden door. Op zondag 18 december 1921 is alle narigheid eigenlijk begonnen. In de slotfase van een wedstrijd tegen het eveneens Haagse VUC (de 'Voorwaarts Utile Dulci Combinatie') staan de rood-groenen met 1-2 achter, wanneer ADO-aanvoerder P. van Roosendaal op weinig zachtzinnige wijze tegen de grond wordt gewerkt.
Nota bene in het doelgebied van de tegenstander is hij even tot niets meer in staat. Van Roosendaal zal later in dagblad Het Vaderland verklaren dat VUC-man Joossen een maagstoot uitdeelde, zodat hij naar eigen zeggen 'een oogenblik het bewustzijn verloor'.
Voor de arbitrage is dit toch een uitgemaakte zaak?, bedenkt Van Roosendaal terwijl hij moeizaam overeind krabbelt. Scheidsrechter Veldhoven kent daarentegen geen penalty toe. In plaats daarvan blaast hij vrijwel meteen het eindsignaal om resoluut kleedkamerwaarts te gaan. Er klinkt een storm van protest, waar Veldhoven niet ongevoelig voor blijkt te zijn: hij besluit alsnog tot een strafschop die, weer terug in het veld, ADO-speler Bernard Philipsen met genoegen voor zijn rekening neemt. Hij knalt de bal in het net, zodat de eindstand dus 2-2 zou moeten zijn.
Onduidelijk is of de Nederlandsche Voetbal Bond (NVB) het laatste doelpunt daadwerkelijk heeft erkend, omdat de wedstrijd inmiddels in een complete chaos is veranderd. Over de precieze gebeurtenissen lopen de verhalen uit-

een. Zeker is dat na de tackle van Van Roosendaal honderden bezoekers het veld zijn opgestormd.
Het zouden aanhangers van ADO zijn geweest.
Zij voelen zich bestolen omdat in eerste instantie geen penalty is gegeven. Enkelen van hen zien niet veel later kans om met hun vuisten op Veldhoven in te slaan.
De politie komt eraan te pas om de gehavende scheidsrechter uiteindelijk naar een auto te begeleiden die hem veilig thuisbrengt.

Eerste partijtjes

De NVB laat dit niet over haar kant gaan en treedt hard op. Als straf besluit ze aanvoerder Van Roosendaal te schorsen tot 1 september 1922, dus tot vlak voor het begin van de strijd om de Zilveren Bal.
Bovendien mag het eerste elftal van ADO zijn thuiswedstrijden gedurende de rest van het seizoen 1921-1922 niet op het eigen veld spelen; gelukkig steken stadsgenoten Quick en HBS meteen de helpende hand toe.
Zo komen we op een tweede kwestie, waarmee ADO in die periode worstelt. Of eigenlijk: nog stéédsworstelt, want al vanaf de oprichting in 1905 leidt de club een min of meer zwervend bestaan. Daar blijkt maar geen einde aan te komen. De eerste partijtjes zijn gespeeld op het Kerkplein bij de Grote Kerk in de Haagse binnenstad.
Al snel is die locatie ingewisseld voor het Malieveld en vervolgens voor een veld bij Klein Zwitserland.
Daarna komen de Bosjes van Pex en een terrein aan de Laan van Meerdervoort, ter hoogte van de huidige Fahrenheitstraat. Vanwege de bouw van nieuwe woonwijken moet dit vlak voor het seizoen 1913-1914 worden verlaten. Een plek in de Westduinen biedt soelaas, hoewel niet veel later ook dáár de graafmachines en hei-installaties zullen verschijnen.
In het seizoen 1919-1920 stelt de gemeente een stuk braakliggende grond aan de Nieuwe Parklaan beschikbaar. Maar ja, Den Haag groeit nog immer als kool en besluit die locatie te gebruiken voor de aanleg van een park: het Westbroekpark. De club moet opnieuw verkassen en is er in 1922 na enig zoekwerk in geslaagd een stuk weiland aan de Wassenaarseweg te huren.
Er volgt een ingrijpende metamorfose tot volwaardig voetbalterrein. Dit zal zo goed als klaar zijn, wanneer de mannen van het eerste team naar Sparta afreizen om de al genoemde gooi naar de Zilveren Bal te doen. Voor de 22ste keer zal deze strijd ontbranden, dit keer doen zestien elftallen mee.
Op 3 september staat de eerste voorronde op het programma. Uit Den Haag is dan ook Quick naar de ha-

ADO in het begin van 1922, nog zonder de gebroeders Gerard en Wim Tap èn zonder de geschorste Van Roosendaal.

venstad gekomen, maar deze ploeg moet in ADO al meteen haar meerdere erkennen. Quick delft met 0-1 het onderspit. Het niveau van die wedstrijd schijnt matig te zijn geweest, hoewel de sportverslaggever van de Nieuwe Rotterdamsche Courant bij ADO nog wel ‘het noodige heilige vuur’ bespeurde. ‘Het leek zoo nu en dan een doelloos getrap,’ luidt desondanks zijn eindoordeel. ‘Voor de rust is ADO sterk in de meerderheid, maar door enorm slecht schieten, worden vele mooie kansen niet benut,’ doet De Avondpost hier nog een schepje bovenop.

Vrouwe Fortuna

Wat maakt het uit? De buit is binnen en een week later heeft ADO het in de tweede ronde tegen gastheer Sparta opgenomen. Ook hier zal het publiek het duel zo nu en dan hoofdschuddend hebben gadegeslagen. ‘Het blijft een hopeloos geknoei tot het einde toe, beide voorhoeden zijn onmachtig een behoorlijk schot te lossen,’ schrijft het Haagse dagblad Het Vaderland op 11 september.
De krant meldt ook dat ‘men eindigt, zooals men begonnen is’. Met 0-0 dus, de brilstand. Een idiote regel in het wedstrijdreglement bepaalt dat bij een gelijkspel een loting volgt. Wie het geluk aan zijn zijde weet, mag door naar de volgende ronde. De ander heeft pech en kan naar huis.
Dat heeft natuurlijk niets met sportiviteit te maken, maar bij ADO zul je hierover niemand hebben horen klagen. De reden is dat juist dít team zich gesteund weet door Vrouwe Fortuna en daarom een week later ook op de finaledag het veld van Spartacomplex Het Kasteel in de Rotterdamse wijk Spangen mag betreden.
Die regenachtige 17de september wacht ’s morgens nog

wel eerst de halve eindstrijd en moet ADO HVV, eveneens een stadsgenoot, zien te verslaan. Dat is moeilijker dan het wellicht lijkt, aangezien deze Haagsche Voetbal Vereeniging zich in het eerste kwart van de vorige eeuw met de sterkste verenigingen van ons land kan meten. Ook met de strijd om de Zilveren Bal weet HVV wel raad. De ploeg heeft zo'n trofee zelfs in haar prijzenkast staan. Dat komt door de regel dat een club de prijs mag houden als ze deze bijzondere competitie drie keer achter elkaar heeft gewonnen. Welnu, in 1901, 1902 en 1903 is dat HVV gelukt, met overigens als schaduwzijde voor de wedstrijdorganisatie dat deze wél een nieuwe Zilveren Bal moest laten maken. In 1906 en 1920 kwam HVV eveneens als beste uit de bus (net als, veel later, in 1947 en 1956).
Het is dan ook niet verwonderlijk dat een dag van tevoren dagblad De Maasbode haar kaarten op deze vereniging zet. Verwijzend naar het tenue van HVV schrijft de sportredactie van deze Rotterdamse krant dat het 'moeilijk is aan te nemen dat de geel-zwarten tegen ADO het onderspit zullen delven'.
Er is duidelijk niet op de strijdbaarheid van het ADO-team gerekend. Na het eerste fluitsignaal en ondanks de slechte weersomstandigheden kiest het al meteen voor het offensief. 'De aanvallen van ADO zijn gevaarlijker, doch slecht schieten bederft haar kansen,' valt nog terug te lezen in het verslag in de Haagsche Courant. Maar dan, na de 25ste minuut, lukt het alsnog. Na een schot op de paal kaatst de bal terug het veld in en tikt een van de ADO-spelers 'm zonder te aarzelen in het net. Voor zover bekend was het een van de broers Tap – Wim en de drie jaar oudere Gerard zijn afkomstig van VIOS en spelen bij ADO in hetzelfde team – die dit doelpunt maakte. Het schot blijkt cruciaal te zijn voor de afloop: het bewierookte HVV druipt af bij een eindstand van 1-0 en ADO stoomt door naar de finale. Dat is volledig verdiend, vindt de Haagsche Courant.

'De Kraaien'

En dan is er nog HBS, óók uit Den Haag en eveneens zeer gevreesd. Houdt Braef Stant staat in de ándere halve finale van het Zilveren-Bal-toernooi. Iedereen weet dat HBS een club is die een reputatie heeft hoog te houden. Vanwege hun zwarte outfit noemen de spelers zich van oudsher 'de Kraaien'. Het is een verre van poëtisch klinkende eretitel die deze voetballers desondanks met veel trots uitdragen. Ook het clublied uit 1913 laat over hun eigenzinnigheid en hun vechtlust geen misverstand bestaan:

Gerard Tap

Wim Tap

'Wij dulden geen Jan Salies, geen ventjes van Satijn,
Slechts 'n forsche, ferme kerel kan HBS'er zijn...'
Maar tot ieders verbazing zullen ook deze Kraaien roemloos ten onder gaan. Het is opnieuw het gevolg van een loting. Die is nodig omdat HBS niet méér dan een magere 1-1 uit haar duel tegen het Schiedamse HDVS ('Hermes/Door Vereniging Sterk') weet te slepen.
Het geluk valt daarna verkeerd uit, zodat de 'forsche, ferme kerels' zich kunnen gaan verkleden.
Dit is extra zuur door weer een andere regel uit de Gouden-Balvoorschriften. Deze bepalen niet alleen dat de prijs in handen komt van de club die, net als HVV, drie achtereenvolgende jaren heeft gewonnen. Het zilveren kleinood kan óók worden verworven wanneer een ploeg tijdens vijf willekeurige edities de hoogste plaats van het ereschavot heeft weten te bereiken.
Juist dít is voor HBS de reden om zich van tevoren rijk te rekenen, want in 1905, 1907, 1918 en 1919 gingen de Kraaien al met de eer strijken. 'Halen de zwartjes dit nog één keer uit, dan hebben ze 'm,' heeft De Telegraaf dan ook enkele dagen voor het begin van het toernooi geschreven. Dat pakt dus anders uit. Het zal nog tot 1924 duren voordat ook HBS de Zilveren Bal mag houden. Al met al wordt het hierdoor een finale die niemand heeft verwacht. De Telegraaf schatte van tevoren in dat twee ploegen uit het rijtje Feijenoord, HBS, Quick, Sparta, het Dordrechtse ODS ('Oefening Doet Slagen') of VOC ('Volharding Olympia Combinatie') uit Rotterdam in de eindstrijd zullen staan.
Of wat te denken van een titanengevecht tussen de Haagse eersteklassers HVV en HBS? Volgens de Haagsche Courant is zo'n duel door velen voorspeld. Het zou 'het neusje van den zalm' zijn.
Wat zullen de sportredacteuren vreemd hebben opgekeken dat geen van hun favorieten in de belangrijkste match van het toernooi verschijnt. In plaats daarvan zien

ze ADO het veld opkomen. Deze club speelt niet eens op het hoogste niveau, maar in de overgangsklasse, de categorie tussen de eerste en de tweede klasse. Het kan zelfs nog erger, want Hermes DVS is slechts een tweedeklasser.
Een lichtpuntje voor het massaal aanwezige publiek is nog wel dat het eindelijk is opgehouden met regenen. Voor de kwaliteit van het veld maakt dit niet meer uit. Het gladde gras leidt volgens De Maasbode tot 'potsierlijke vertooningen' en 'wanhopige pogingen' van spelers 'om toch hard te loopen en den bal te trappen'.
Toch zijn er volop spannende momenten, met kansen voor beide partijen. In ongeveer de twintigste minuut maakt aanvaller J. Engering van Hermes DVS het eerste doelpunt, in de tweede helft zien de Schiedammers kans hun voorsprong tot 2-0 uit te bouwen. ADO geeft zich niet gewonnen en rukt nog enkele keren op naar voren. 'Doch Hermes weet door stevig verdedigen onheilen te voorkomen,' aldus de Haagsche Courant.
Dat verdedigen houdt in dat de ploeg zich terugtrekt op haar eigen helft om de boel aldaar potdicht te houden (was dit op 29 mei jongstleden, tijdens de nachtmerriepartij tegen Excelsior, ook maar bedacht…).
In de confrontaties met de Haagse aanvallers krijgt HDVS-verdediger Vuylsteke nog wel twee keer een trap (of een bal, dat is niet duidelijk) tegen zijn been. Hinkend draaft hij vanaf dat moment door het veld. Als we De Maasbode mogen geloven, is inmiddels ook een andere speler kreupel geraakt.

Scheidsrechter Tromp

En dan is er nog de vergissing van scheidsrechter Tromp: tijdens het toernooi duurden de potjes steeds niet langer dan twee keer een halfuur, maar in de finale geldt de gebruikelijke speeltijd van twee keer drie kwartier. Tromp heeft daar helemaal niet aan gedacht en kondigt vijftien minuut te vroeg de rust aan.
In de tweede helft maakt hij dit goed door alsnog drie kwartier te laten voetballen. Daar plakt Tromp ook nog eens het vergeten kwartier aan vast. Dat komt de attractiviteit van het spel niet ten goede. 'De ploegen zijn zichtbaar vermoeid, wat in verband met het zware veld geen wonder is,' constateert de sportjournalist van het Rotterdamsch Nieuwsblad.
Zijn collega van de Haagsche Courant toont zich stelliger en concludeert dat 'tegen het einde' het spel 'het aankijken nauwelijks waard is'. 'Het was een opluchting voor het publiek, toen Tromp het eindsignaal deed hooren,' lezen de thuisblijvers de volgende dag in de krant.

Beeld van de finale ADO-Hermes DVS om de Zilveren Bal uit De Telegraaf van 18 september 1922.

Ondanks de 2-0 keert ADO niet met lege handen naar huis, aangezien de club de Revue-beker in ontvangst mag nemen. Deze prijs bestaat sinds 1907 en is indertijd beschikbaar gesteld door het tijdschrift Revue der Sporten. Vanaf 1918 gaat deze wisselbokaal jaarlijks naar de verliezend finalist.
Het blijft desondanks een troostprijs. De vraag is daarom gerechtvaardigd in hoeverre onze ADO-mannen op de tafels hebben staan dansen van vreugde. Veel enthousiaster zullen het bestuur en de spelers zijn geweest over een artikel dat enkele dagen later in De Avondpost verschijnt. De inmaakpartij in Rotterdam laat onverlet dat de krant een prachtige toekomst voor de club voorziet. Die visie zal vooral op de overige verrichtingen zijn gebaseerd. 'Het elftal speelt lang niet kwaad,' luidt op donderdag 21 september de tekst van een beschouwing over de geleverde prestaties. 'Het zou ons niets verbazen, indien het op het eind van dit seizoen een promotiefuifje te doorstaan zou hebben.'
Een beter moment voor zo'n prachtige voorspelling is nauwelijks denkbaar. De reden is dat op de zondag die volgt de Haagse wethouder Pieter Droogleever Fortuyn, zelf een groot voetballiefhebber, de nieuwe, al genoemde ADO-accommodatie aan de Wassenaarseweg komt openen. Dat doet hij door een lint in de vertrouwde ADO-kleuren door te knippen.
'Het gezellige clubhuis, al is het niet zoo groot, is van binnen zeer aardig en practisch ingericht en biedt kleed- en waschgelegenheid voor een groot aantal spelers,' schrijft Het Vaderland in een verslag van alle feestelijkheden. Op diezelfde dag maakt ook de reguliere competitie-

wedstrijd tegen HFC (‘Haarlemsche Football Club’) hier deel van uit. Maar dit duel blijkt minder vrolijk te zijn dan eigenlijk de bedoeling is geweest: al na een minuut of twintig kijkt de ontvangende ploeg tegen een 0-2-achterstand aan. Drie minuten voor tijd weet Gerard Tap de Haagse eer nog enigszins te redden door er 1-2 van te maken.
Er zijn natuurlijk prettiger manieren denkbaar om een zojuist geopend voetbalwalhalla in te wijden. De uitslag blijkt zelfs profetisch voor het verloop van het seizoen te zijn: HFC dat in de wei aan de Wassenaarseweg als overwinnaar uit de strijd kwam, eindigt ook in de competitie op de eerste plaats en weet zich in mei 1923 verzekerd van een promotie naar de eerste divisie. ADO daarentegen bungelt wanhopig in de onderste regionen. In april dat jaar is er nog een piepklein kansje om aan een degradatie uit de overgangsklasse te ontsnappen. Dat mislukt door een verlies met 1-2 van de eveneens slecht presterende stadsgenoot VUC. ‘Hoe beide elftallen ook zwoegen, alles wordt verknoeid door slecht voorhoedespel,’ aldus De Avondpost. ‘Bij het eindsignaal heeft ADO haar laatsten wedstrijd verloren.’
Zo valt het doek in een seizoen dat zo hoopvol begon. En de narigheid is nog niet voorbij, aangezien ruim twee jaar later alwéér een onvermijdelijke verhuizing wacht. Opnieuw moet de vereniging - letterlijk - het veld ruimen om de bouw van een nieuwe woonwijk mogelijk te maken. Dit keer is dat het Benoordenhout.
Maar dán kan iedereen vaststellen dat de woorden ‘eind goed al goed’ niet zo maar uit de lucht zijn gegrepen. Want het is het nog gloednieuwe Zuiderpark dat zich als vervangende locatie aandient. Op 18 oktober 1925 komt wethouder Droogleever Fortuyn daarom opnieuw bij ADO op bezoek om aldaar haar zoveelste thuisbasis te openen.
Ruim tachtig jaar lang zal dit Zuiderpark het domein van ADO blijven. En wat voor één!, zal ook u als lezer van mening zijn. Alsof dat nog niet genoeg is, weet ADO aan het eind van het seizoen 1926-1927 naar de eerste klasse te promoveren.
De spelers die bijna vijf jaar eerder kleddernat regenden in een vergeefse poging om in 1922 bij Sparta de Zilveren Bal te winnen, konden hier toen alleen nog maar van dromen. Nu is dat hoogste podium alsnog bereikt. Daar kan geen wisseltrofee tegenop.

Danny Verbaan

Later zal ADO de Zilveren Bal alsnog drie keer weten te winnen: in 1936, in 1938 en 1953, waarbij die van 1938 zelfs als revanche op de finale van 1922 is te beschouwen. Dat jaar treffen de Hagenaars opnieuw Hermes DVS in de eindstrijd, maar dan weten ze de Schiedammers met een mooie 4-2 in te maken.

Mr. Pieter Droogleever Fortuyn opent in september 1922 het ADO-domein aan de Wassenaarseweg en doet in oktober 1925 hetzelfde, maar dan in het Zuiderpark. Foto collectie Archief Eerste Kamer

Wietze Smid in zijn element, als stadionspeaker in de radiokamer.

WIETZE SMID, 25 JAAR STADIONOMROEPER

‘IK WIL GASTHEER ZIJN VOOR IEDEREEN, DIE BINNENKOMT’

‘IK WIL EEN **GASTHEER** ZIJN, IEDEREEN WIL IK WELKOM HETEN. DUS NIET ALLEEN DE EIGEN AANHANG, MAAR OOK DE TEGENPARTIJ EN HAAR SUPPORTERS, DE SCHEIDSRECHTERS EN HUN ASSISTENTEN EN WENS IEDEREEN EEN PRETTIGE WEDSTRIJD. IK BEN GEEN **GRAPPENMAKER’.** DIT LIET WIETZE SMID (45) WETEN, TOEN HIJ ONGEVEER 25 JAAR GELEDEN WERD GEVRAAGD ALS **OMROEPER** IN HET ZUIDERPARKSTADION. HOEWEL, HIJ EVOLUEERDE IN DE LOOP VAN DE TIJD TOCH OP ZIJN SERIEUZE WIJZE MEE VAN DE FORMELE PRESENTATIE VAN TOEN NAAR IN ZEKERE ZIN DIE VAN HET **FUNCTIONELE ENTERTAINMENT** VAN NU.

Een kwart eeuw fungeert hij inmiddels als omroeper in het stadion van ADO Den Haag (eerst in het Zuiderpark, sedert 2007 in het Forepark). Riep hij destijds de namen van doelpuntenmakers om in keurig staccato Jean-Paul-Saeijs of A-li-Bous-sa-boun, nu volgt na elke treffer met aanmerkelijk meer decibellen uit de microfoon het langgerekte Thóóó-màààssss Verhéyéyéydt... Het enthousiasmerende chauvinisme is inmiddels gemeengoed in alle Nederlandse stadions. Dus ook in dat van ADO Den Haag. Waarnemers, die de KNVB rapporteren over gebrek aan neutraal optreden van de speaker, vormen thans niet meer dan fossielen van de vorige eeuw. Wietze Smid lacht van oor tot oor bij die constateringen. Trouwens, zijn open gelaat met brede glimlach valt als eerste op. Dat was, toen hij zijn optreden in de radiokamer begon al zo en onderging tot op heden totaal geen verandering.

Met side kick in de radiokamer, achter (wellicht kogelvrij) glas.

Kroonleeuwen

Als geboren Hagenaar groeide Wietze Smid op in Benoordenhout, ging naar het Aloysius College, waar veel aan sport werd gedaan. Het gymnasium, waaruit mede Graaf Willem II-VAC (VAC staat voor Voetbalvereniging Aloysius College) is ontstaan. Desalniettemin koos Wietze Smid voor HVV, de club uit de buurt waar hij woonde. Daar kwam hij Jean-Paul Saeijs tegen. En later ook André Wetzel. De trainer liet zowel Wietze als Jean-Paul debuteren in het eerste elftal van de Kroonleeuwen. Jean-Paul werd uiteindelijk gescout door ADO Den Haag, waar Wietze ondertussen stadionomroeper was geworden. En vervolgens trad André Wetzel er later in dienst als trainer en technisch directeur. Wetzel was er al eerder als speler actief – in de jaren tachtig –, toen de club FC Den Haag heette.

Radio West

Het radioprogramma ‘Langs de Lijn’ vormde de basis van Wietzes omroepfunctie. ‘Ik luisterde er ontzettend graag naar. Tijdens de reportages van de wedstrijden zag ik als het ware de beelden voor mij. En dan vooral bij het commentaar van Jack van Gelder. Ik was echt een fan van hem. Wat hij deed wilde ik eigenlijk ook. Nam contact met hem op, hij nodigde mij uit een keer mee te gaan. Van Gelder gaf Wietze Smid een welgemeend advies mee. ‘Als je verder wil komen, dan raad ik je aan contact te zoeken met de lokale omroep.’ Dat deed ik. Bij Radio West en ik kon er als freelancer aan de slag in mijn vrije tijd. Bij mannen als Rob Langeveld, toen chef sport, Joost Karhof, die het ver bracht als politiek verslaggever bij de NOS en helaas op heel jonge leeftijd overleed. En bij Loek Venker, toen vaste verslaggever van wedstrijden van FC Den Haag. ‘Mooie tijd, ik kreeg er alle ruimte om mij te ontwikkelen. Plaatjes draaien, programmaatje volpraten, heerlijk!’

‘FC Den Haag zocht op een bepaald moment een stadionomroeper. Toenmalig algemeen directeur Govard Slooters informeerde bij Loek Venker of deze iemand wist. Loek beval mij aan. Een gesprekje volgde en ik kon beginnen. Aanvankelijk onder begeleiding, kreeg uiteraard teksten voorgelegd. Maar geleidelijk kreeg ik meer ruimte om het zelf te doen. Mijn eerste keer als stadionomroeper herinner ik mij nog goed. Ik kwam aan, heel vroeg. Het stadion was nog niet open, maar voor mij ging het grote hek open en mocht ik mijn fiets binnen de poorten stallen. Man, dat gaf mij een heerlijk, machtig gevoel, hoor! Destijds ging ik twee dagen voor de wedstrijd altijd op de fiets even langs bij een platenzaak in de buurt. Kreeg ik de nieuwste platen mee om in het stadion te draaien. Nu, in het B!ngoal Stadion werken wij natuurlijk anders in de radiokamer. Er is een systeem met de vaste platen en verzoeknummers. Trouwens, ik zit er niet alleen. Mijn broer Benjamin fungeert al tien jaar als side kick, hij ‘doet’ de muziek. En, er zitten twee jongens van de afdeling communicatie, die zorgen voor de filmpjes en al die andere zaken op de videoschermen en de berichten op twitter en andere social media. Nee, dit alles kan ik onmogelijk alleen doen. Trouwens, wel knap hoor zoals het gaat in de krappe radiokamer, waar wij vaak met ons vieren zitten.’

‘Hoogtepunten, dieptepunten? Je kunt wel zeggen, dat ik in al die jaren wel het nodige heb meegemaakt, ja.

Heel mooi vond ik mijn ervaring bij de viering van het honderdjarig bestaan van de club. Dat gala in het Circustheater, dat ik mede mocht presenteren met Kees Jansma. Hij op het podium, ik als de stem uit de zaal, als 'de stem van ADO'. De promoties, die ik als stadionomroeper meemaakte waren alle ware hoogtepunten. En die huldigingen die daarop volgden. Het afscheid van het Zuiderpark, dat was heel bijzonder. Inderdaad, die wedstrijd werd gestaakt. Dat was jammer. De opening van het nieuwe stadion in 2007, heel bijzonder. Die twee Europese cupwedstrijden, tegen FK Tauras en Omonia Nicosia. Mooie dingen om mee te maken en de rol die ik daarbij mocht vervullen.'

Laatste dieptepunt

'ADO Den Haag-Excelsior, laatst? O jee, ik was in de radiokamer al druk bezig teksten te schrijven voor de promotie en hoe ik burgemeester Jan van Zaanen zou aankondigen. Want hij zou de ploeg huldigen. Wij stonden 3-0 voor, twaalf minuten voor het einde. Wordt het plotseling 3-1, 3-2, 3-3. Nou, in die verlenging komen wij weer voor 4-3. Wordt het toch weer 4-4. En ja, toen die penalty's. Wat een sof, wat een teleurstelling. Natuurlijk

Huldiging op de middenstip voor 25 jaar omroepen in het stadion door Arjan Verburg.

was het in de radiokamer een emotioneel gekkenhuis. Logisch toch? Ja, en dan nog al die toestanden tijdens en na de wedstrijd. Ik had tussen het schrijven door heel wat om te roepen. Dat was mijn laatste dieptepunt. Maar inmiddels weer gevolgd door een persoonlijk hoogtepunt. Die huldiging vanwege mijn 25-jarig jubileum als stadionomroeper door Arjan Verburg op de middenstip voor de wedstrijd tegen FC Den Bosch, waar ik bloemen en een ingelijst shirt kreeg. Vond ik echt gaaf!'

Als speler van HVV 1.

Enige jaren voordat Wietze Smid zijn omroeploopbaan bij ADO Den Haag begon debuteerde hij als achttienjarige voetballer in HVV één. Zeven seizoenen lang maakte hij deel uit van de geelzwarte formatie, waarvoor hij 107 wedstrijden speelde. Maar kwam hij niet knel te zitten, als ADO Den Haag tegelijk speelde met HVV? 'Voor zover ik mij kan herinneren is dat niet één keer voorgekomen. ADO Den Haag speelde meestal op vrijdag, zaterdag of maandag.
En als het op zondag speelde, stond er blijkbaar geen wedstrijd van HVV op het programma. Ik kwam dus niet voor een dilemma te staan'. Een sportloopbaan combineren met een opleiding en vervolgens maatschappelijke carrière was evenmin een problematische opgave voor Wietze Smid. 'Na het Aloysius College ben ik in Amsterdam rechten gaan studeren. Heb ook een tijdje stage gelopen bij een advocatenkantoor. Advocatuur lag mij niet echt.
Ik wilde verbinden, meer de journalistieke kant op.
Ik kwam uiteindelijk terecht bij de Tweede Kamer. Persvoorlichting, werd persvoorlichter van Maxim Verhagen, toen hij minister van Buitenlandse Zaken was. Daarna werkte ik acht, negen jaar voor de Nederlandse Spoorwegen.

Daar deed ik public affairs. Het lobbytraject dus. Veel contacten leggen met partijen, waarmee de NS had te maken. En zien te verbinden. Daar heb ik echt heerlijk gewerkt. Ja, ook met een kritische partij als ROVER. Daarna zat ik bij AKZO Nobel. Ook mooie en leuke dingen mogen doen. Was betrokken bij de Volvo Ocean Race, die in 2015 eindigde in Scheveningen. Mooie stunt uitgehaald door de pilaren van de Scheveningse Pier van diverse kleuren te voorzien. Trok heel veel aandacht. Uiteindelijk ben ik een eigen bedrijf begonnen. Loopt lekker. Doe niet alleen public affairs en advisering op het gebied van communicatie, maar ben ook dagvoorzitter bij congressen en docent op Nijenrode. Best een druk

Interviewend in de studio voor de opname van de podcastuitzending.

bestaan naast het omroepen bij ADO Den Haag en mijn gezin met vrouw en drie dochters.'

Wat ADO Den Haag betreft blijven de activiteiten van Wietze Smid niet beperkt tot het omroepen tijdens en rond de wedstrijden van het eerste elftal. Hij is inmiddels lid van HFC ADO Den Haag, zit daar in de Ledenraad. Hij is secretaris van de Stichting Geschiedschrijving ADO Den Haag en als zodanig ook betrokken bij het grote ADO Boek, dat in de loop van volgend jaar verschijnt.
En sinds enige maanden verzorgt hij een podcast, samen met Alberto van der Spiegel. Een praatprogramma, waarin spelers, vrijwilligers, bestuurders van de club worden geïnterviewd. De uitzendingen worden opgenomen in de box van ADO Den Haag in de Maatschappij. 'Echt gaaf om te doen', glundert Wietze Smid, die ook is gepolst voor een bestuursfunctie bij HFC ADO Den Haag. 'Ik voelde er wel veel voor, eerlijk gezegd. Had eigenlijk officieus toegezegd. Maar, toen ik er eens goed over nadacht, vond ik dat met alles wat ik doe naast mijn werk en mijn gezin wel erg veel. Maar ja, Harm en Arjan Verburg blijven vragen wat ik doe.'
Wietze Smid twijfelt, moet er nog een ei over leggen.

Frans Leermakers

UITSLAGEN

ADO Den Haag 1

28 augustus 2022: ADO Den Haag-Jong Ajax	4-0
2 september 2022: Willem II-ADO Den Haag	1-0
9 september 2022: ADO Den Haag-Jong AZ	2-2
12 september 2022: Jong FC Utrecht-ADO Den Haag	1-1
16 september 2022: PEC Zwolle-ADO Den Haag	1-2
22 september 2022: FC Groningen-ADO Den Haag	3-1
(besloten oefenduel in Weesp)	

Blijdschap bij Onder 21 na de zwaarbevochten zege van 2-1 op Feyenoord.

Onder 21

27 augustus 2022: ADO Den Haag-Eindhoven (voorronde beker) 1-1 (ADO DH w.n.s.)	
3 september 2022: Almere City FC-ADO Den Haag	3-0
10 september 2022: ADO Den Haag-Feyenoord	2-1
13 september 2022: SC Monster-ADO Den Haag (oefenduel)	1-1
17 september 2022: ADO Den Haag-Willem II	1-2
20 september 2022: Westlandia-ADO Den Haag (oefenduel)	1-2
24 september 2022: ADO Den Haag-FC Dordrecht (oefenduel)	5-4
27 september 2022: Die Haghe-ADO Den Haag (oefenduel)	

Beeld uit Onder 21-Willem II: Onur Demir wordt met handen en voeten gestuit.

Onder 18

27 augustus 2022: GA Eagles-ADO Den Haag (voorronde beker)	2-0
3 september 2022: ADO Den Haag-Ajax	0-3
10 september 2022: PSV-ADO Den Haag	5-0
17 september 2022: De Graafschap-ADO Den Haag	3-3
24 september 2022: ADO Den Haag-Sparta (oefenduel)	2-1

Onder 17

27 augustus 2022: ADO Den Haag-PSV (voorronde beker)	1-2
3 september 2022: FC Utrecht-ADO Den Haag	1-1
10 september 2022: ADO Den Haag-Hollandia	5-1
17 september 2022: Ajax-ADO Den Haag	3-1
24 september 2022: Almere City FC-ADO Den Haag (oefenduel)	4-0

Onder 16

27 augustus 2022: ADO Den Haag-NEC (voorronde beker)	4-1
3 september 2022: ADO Den Haag-Willem II	1-2
10 september 2022: SC Cambuur-ADO Den Haag	2-6
17 september 2022: ADO Den Haag-FC Twente/Heracles	4-1
24 september 2022: GA Eagles-ADO Den Haag	0-3

Onder 15

27 augustus 2022: NAC-ADO Den Haag (voorronde beker) 2-1
3 september 2022: ADO Den Haag-Ajax uitgesteld
10 september 2022: GA Eagles-ADO Den Haag 1-1
17 september 2022: ADO Den Haag-FC Utrecht 0-1
24 september 2022: Heerenveen-ADO Den Haag 0-4

Onder 14

27 augustus 2022: ADO Den Haag-Fortuna Sittard 2-1
(voorronde beker)
3 september 2022: FC Twente/Heracles-ADO Den Haag 1-2
10 september 2022: ADO Den Haag-PSV 1-1
17 september 2022: Feyenoord-ADO Den Haag 1-2
24 september 2022: ADO Den Haag-Ajax 1-5

Onder 13

27 augustus 2022: Eindhoven-ADO Den Haag 2-1
(voorronde beker)
3 september 2022: Feyenoord-ADO Den Haag uitgesteld
10 september 2022: ADO Den Haag-Ajax 2-1
17 september 2022: Sparta-ADO Den Haag 3-0
24 september 2022: ADO Den Haag-Excelsior 3-2

Onder 12

27 augustus 2022: PSV-ADO Den Haag (voorronde beker) 6-0
3 september 2022: FC Den Bosch onder 13-ADO Den Haag 8-0
10 september 2022: ADO Den Haag-Barendrecht 1-4
17 september 2022: BFC-ADO Den Haag 3-2

Onder 11

3 september 2022: Ajax-ADO Den Haag
10 september 2022: ADO Den Haag-Heerenveen 10-4
17 september 2022: FC Utrecht-ADO Den Haag
24 september 2022: ADO Den Haag-Volendam (oefenduel)

Onder 10

3 september 2022: ADO Den Haag-Wilhelmus
10 september 2022: HVV-ADO Den Haag afgelast
17 september 2022: ADO Den Haag-SV Den Hoorn
24 september 2022: DHC-ADO Den Haag

Vrouwen

26 augustus 2022: ADO Den Haag-vv Alkmaar (oefenduel) 2-0
2 september 2022: ADO Den Haag-Excelsior (oefenduel) 4-0
9 september 2022: ADO Den Haag-Wartburgia (oefenduel)
18 september 2022: ADO Den Haag-Telstar 4-0
23 september 2022: Excelsior-ADO Den Haag 0-6

Beloften

27 augustus 2022: ADO Den Haag-vv Alkmaar 0-4
(toernooi SV Loil)
27 augustus 2022: ADO Den Haag-Excelsior 2-0
(toernooi SV Loil)
27 augustus 2022: ADO Den Haag-Sparta 1-0
(toernooi SV Loil)
28 augustus 2022: ADO Den Haag-PEC Zwolle 0-1
(finale toernooi SV Loil)
17 september 2022: FC Twente-ADO Den Haag 0-2
24 september 2022: ADO Den Haag-vv Alkmaar 3-1

Onder 17

27 augustus 2022: AFC-ADO Den Haag (oefenduel) 0-1
3 september 2022: SV Voorschoten'97 5-1
JO16-ADO Den Haag
10 september 2022: ADO Den Haag-Meerburg JO16 2-5
17 september 2022: ADO Den Haag-FC Lisse JO16 0-3
24 september 2022: Lugdunum JO16-ADO Den Haag 1-0

Onder 16

27 augustus 2022: ADO Den Haag-AFC (oefenduel) 1-0
3 september 2022: ADO Den Haag-SVH JO 15 1-2
10 september 2022: Laakkwartier JO15-ADO Den Haag 2-1
17 september 2022: VCS JO15-ADO Den Haag 3-4
24 september 2022: ADO Den Haag-WIK JO15 2-2

PROGRAMMA

ADO Den Haag 1
30 september 2022: ADO Den Haag-Jong PSV
7 oktober 2022: ADO Den Haag-Eindhoven
14 oktober 2022: NAC-ADO Den Haag
21 oktober 2022: ADO Den Haag-De Graafschap
28 oktober 2022: Helmond Sport-ADO Den Haag

Onder 21
1 oktober 2022: Emmen-ADO Den Haag
8 oktober 2022: ADO Den Haag-De Graafschap
15 oktober 2022: ADO Den Haag-PEC Zwolle
22 oktober 2022: FC Groningen-ADO Den Haag

Onder 18
1 oktober 2022: ADO Den Haag-AZ
8 oktober 2022: Feyenoord-ADO Den Haag
15 oktober 2022: PEC Zwolle-ADO Den Haag
22 oktober 2022: ADO Den Haag-PSV

Onder 17
1 oktober 2022: ADO Den Haag-Feyenoord
8 oktober 2022: AZ-ADO Den Haag
22 oktober 2022: PEC Zwolle-ADO Den Haag

Onder 16
1 oktober 2022: ADO Den Haag-NAC
8 oktober 2022: ADO Den Haag-PEC Zwolle
22 oktober 2022: FC Utrecht-ADO Den Haag

Onder 15
1 oktober 2022: ADO Den Haag-AZ
8 oktober 2022: ADO Den Haag-Vitesse
15 oktober 2022: Feyenoord-ADO Den Haag
22 oktober 2022: ADO Den Haag-Ajax

Onder 14
1 oktober 2022: AZ-ADO Den Haag
8 oktober 2022: De Graafschap-ADO Den Haag
15 oktober 2022: ADO Den Haag-FC Dordrecht

Onder 13
1 oktober 2022: Eindhoven-ADO Den Haag
8 oktober 2022: PSV-ADO Den Haag
15 oktober 2022: ADO Den Haag-Vitesse

Onder 12
15 oktober 2022: ADO Den Haag-MVV

Onder 11
1 oktober 2022: ADO Den Haag-PEC Zwolle
8 oktober 2022: Emmen-ADO Den Haag
15 oktober 2022: Ajax-ADO Den Haag

Onder 10
1 oktober 2022: ADO Den Haag-VUC
8 oktober 2022: Forum Sport-ADO Den Haag

Vrouwen
2 oktober 2022: PSV-ADO Den Haag
16 oktober 2022: ADO Den Haag-Ajax
22 oktober 2022: Fortuna Sittard-ADO Den Haag

Beloften
1 oktober 2022: Sparta-ADO Den Haag
15 oktober 2022: ADO Den Haag-Fortuna Sittard
22 oktober 2022: Excelsior-ADO Den Haag

Onder 17
1 oktober 2022: ADO Den Haag-FC Rijnvogels JO16

Onder 16
1 oktober 2022: HBS JO15-ADO Den Haag

UITSMIJTERS!

ER ZIJN TAL VAN FOTO'S, DIE IETS TE VERTELLEN HEBBEN, MAAR OM WELKE REDENEN PUBLICATIE NIET HALEN. DIT MOET VERANDEREN. ZIJ ZIJN BIJZONDER GENOEG OM DEZE UITGAVE DAARMEE AF TE SLUITEN. DE TITEL UITSMIJTERS! MAG DAN ENIGSZINS MEEDOGENLOOS KLINKEN, DE PLATEN KUNNEN SOMS AANDOENLIJK ZIJN.

● HET KAN VERKEREN, EN SNÈL. OP 14 MEI STAAN DARYL JANMAAT EN MARIO BILATE ALS SPELERS GRIMMIG TEGENOVER ELKAAR TIJDENS ADO DEN HAAG-NAC. OP 30 AUGUSTUS SLUITEN DE COMBATTANTEN VAN TOEN GLIMLACHEND EEN OVEREENKOMST IN EEN TOTAAL GEWIJZIGDE SETTING, ALS TECHNISCH MANAGER EN KERSVERSE AANVALLER VAN ADO DEN HAAG.

● GEHEIM TOPOVERLEG OVER DE TE NEMEN VRIJE TRAP. DE SCHEIDSRECHTER NEEMT DE PASSEN OM DE VIJANDELIJKE MUUR OP AFSTAND TE ZETTEN.

● KOPPELTJESVORMING TIJDENS ONDER 21-WILLEM II ALSOF HET EEN SPAN PAARDEN VOOR DE GLAZEN KOETS OP PRINSJESDAG BETREFT.

● DE CAMARAMAN OP DE AFTRAP. HIER KAN HET NOG VOOR HET OPEN RAAM. MAAR NU DE HERFST IS AANGEBROKEN ZAL HET OPEN RAAM TABOE ZIJN. BIJ REGEN ZAL HET RAAM ONGETWIJFELD MOETEN WORDEN VOORZIEN VAN EEN RUITENWISSER.

ADO DEN HAAG VROUWEN

SEIZOEN 2022-2023

